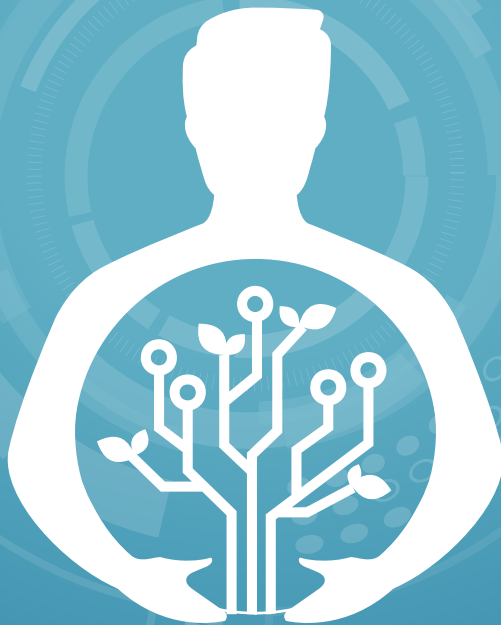
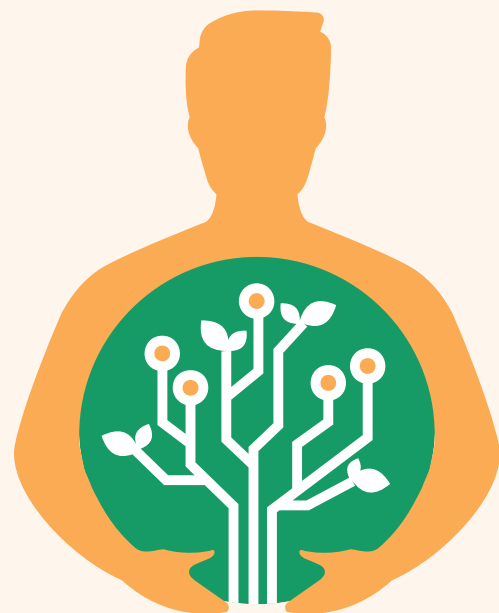

РЕГИОНАЛЕН УЧЕНИЧЕСКИ КОНКУРС

БЪДЕЩЕТО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Бъдещето НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

АПРИЛ 2021

Уважаеми читатели,

Горди сме да споделим с Вас труда, знанието и таланта на младите българи – ученици от 13 училища от Етрополе и Средногорието.

В този албум са публикувани само част от творбите на участниците в ученическия конкурс „БЪДЕЩЕТО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО“ 2020–2021 г. В него ще видите класираните на 1-во, 2-ро и 3-то място творби и работите, отличени с поощрителни награди.

Истината е, че авторитетното жури беше пред труден избор, защото всички творби носят у себе си разбиране за сложното време, в което живеем, и качествени идеи как да продължим напред.

Геотехмин ООД и Елаците-Мед АД от години организират ученически конкурси в региона, за да подпомагат образователния процес и поощрят развитието на талантите. Тази година инициативата бе подкрепена от още две дружества от Група GEOTECHMIN – Геострой АД, Геотрейдинг АД, а конкурсът се разшири с участниците от още едно училище - „Св. Св. Кирил и Методий“ – с. Антон.

Близо 250 ученика от 5 до 12 клас, от 13 училища в населените места Етрополе, Мирково, Чавдар, Челопеч, Златица, Пирдоп, Антон и Копривщица, се включиха в инициативата. От тях получихме оригинални творби по голямата тема за оцеляването и напредъка въпреки климатичните промени, пандемии, конфликтите и многото други предизвикателства.

Учениците успяха да отговорят на трудните въпроси, които си задават възрастните – управленци, мениджъри, учени, мислители от цял свят:

- Как виждаме благополучието на хората на планетата в противоположност на мрачните сценарии за края на света?

- Има ли човечеството вяра в бъдещето и желание да се промени и да послуша природата заради доброто на планетата ни?

- Откъде да започне промяната на начина, по който живеем, учим, работим, забавляваме се, пътуваме?

В текстовете и визуалните творби прозират и мъдрост, и ентузиазъм, което ни дава надежда, че възпитаваме едно разумно и силно поколение от млади българи.

Изказваме искрена благодарност на учители, родители и ментори на младите таланти за това „човешко богатство“, което възпитават.

Бъдещето на човечеството

Хората чертаят планове за бъдещето, поставят си цели и упорито ги преследват. Чувала съм да казват: „Човек е толкова голям, колкото големи са мечтите му.“ Бъдещето на човечеството, обаче е нещо много по-мощно.

Тази тема ме накара да се замисля и някак неусетно мислите ми тръгнаха в две посоки - природата и технологиите.

Моята баба ми е разказвала как в недалечното минало всяко семейство си е произвеждало прехраната, като е отглеждало животни, плодове, зеленчуци и други културни растения. Живели са без телефони и интернет, а тези, които са имали телевизор (черно-бял) и автомобил, са се смятали за богати. Днес с едно кликане на мишката получаваме всякаква информация от интернет, но за съжаление неграмотните са все повече.

Осъществяваме връзка с хора от другия край на планетата, но някак си се отчуждихме помежду си. Возим се с коли, но дишаме замърсен въздух. Рафтовете на магазините са пълни, но не знаем какво купуваме и с какво се храним...

Колко динамичен е светът! А какво ли ще стане утре?!

Човекът непрекъснато унищожава природата и ще дойде ден, в който тя напълно ще изчезне. Земята ще стане невъзможно място за живеене и Човечеството ще трябва да се пресели на друга подобна планета (ако има такава).

Ами високоразвитите технологии?! Човешкият ум няма граници.

Създаването от него работи и апаратури постепенно изместват хората. Дали те - хората, няма да се окажат излишни в един момент?! В този ред на мисли, Бъдещето на човечеството в моите очи някак не е светло, напротив. Необходимо е час по-скоро да се научим да ценим природата, да я пазим и уважаваме, а Човекът да започне да използва своя потенциал и интелект изключително разумно.

I място, Виктория Григорова, 5 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Как си представям света в бъдещето

Според мен, тоест аз си представям в бъдеще да се смеси ДНК-то на бавноходка и ДНК-то на човек, и така да се получи „The man is slow-moving“ (Човекът бавноходка). Този човек ще може да издържи на експеримент студ и на 500°C топлина. Също така рентгеновата и ултравиолетовата радиация няма да му действат изобщо. Представям си как учените създават нова изкуствена мозъчна технология, която прави човек по-умен, по-бърз, по-силен и т.н. Сигурно тази технология ще бъде финансирана от Илън Мъск. Също тази технология може да управлява клетки, гени и хормони. Сигурен съм, че до 10 години глобалното затъмнение ще бъде напълно прекратено, защото вече 20% от Антарктида са в световния океан. Зимата не трае повече от 3 седмици. Технологиите в къщата и не само, но и в блокове, зали и имения ще са доста по-високи от тези в днешно време, ще има говорещи мебели, които ще разговарят помежду си. И човекът няма да си мърда и пръста.

Ще се открие непозната за човека област, която може да ни изстреби, но шансът това да се случи до 30 години е 3,69%. Но и ще се намери лекарство за най-срещания грип, не болест Рак. Както баба Ванга е предсказала, че лекарството е изградено от желязо. Също се смята, че във Вселената съществуват още около 3000 вида от непозната за човека материя, която мисля, че един ден доста от тази материя ще бъде открита.

II място, Лазар Генчев, 5 клас

Категория: литературно-художествено произведение

В бъдещето

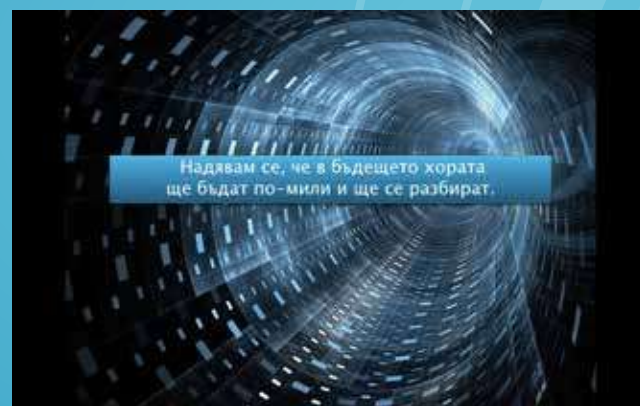
Всички за да са щастливи,
децата да са здрави и игриви,
замърсяването ще да спре
по сушата и в Черното море.
Ако някой дърво отсече,
ще засади три или две.
Ще пазим тревите и цветята.
Трапезата ни ще е чиста и богата.
Реките ще са бистри и спокойни,
горите - със дървета стройни.
Елените ще гледаме и пазим.
И няма никъде във кал да газим.
А фасове (ако ги има) - в коша!
Да пуши, всеки знае, че е лошо.
На птиците ще даваме трохички,
Те ще ни пеят весели песнички.

III място, Стефани Овчарова, 5 клас
Категория: литературно-художествено произведение

I място, Даяна Георгиева, 5 клас
Категория: дигитално изображение
"Бъдещето на човечеството"

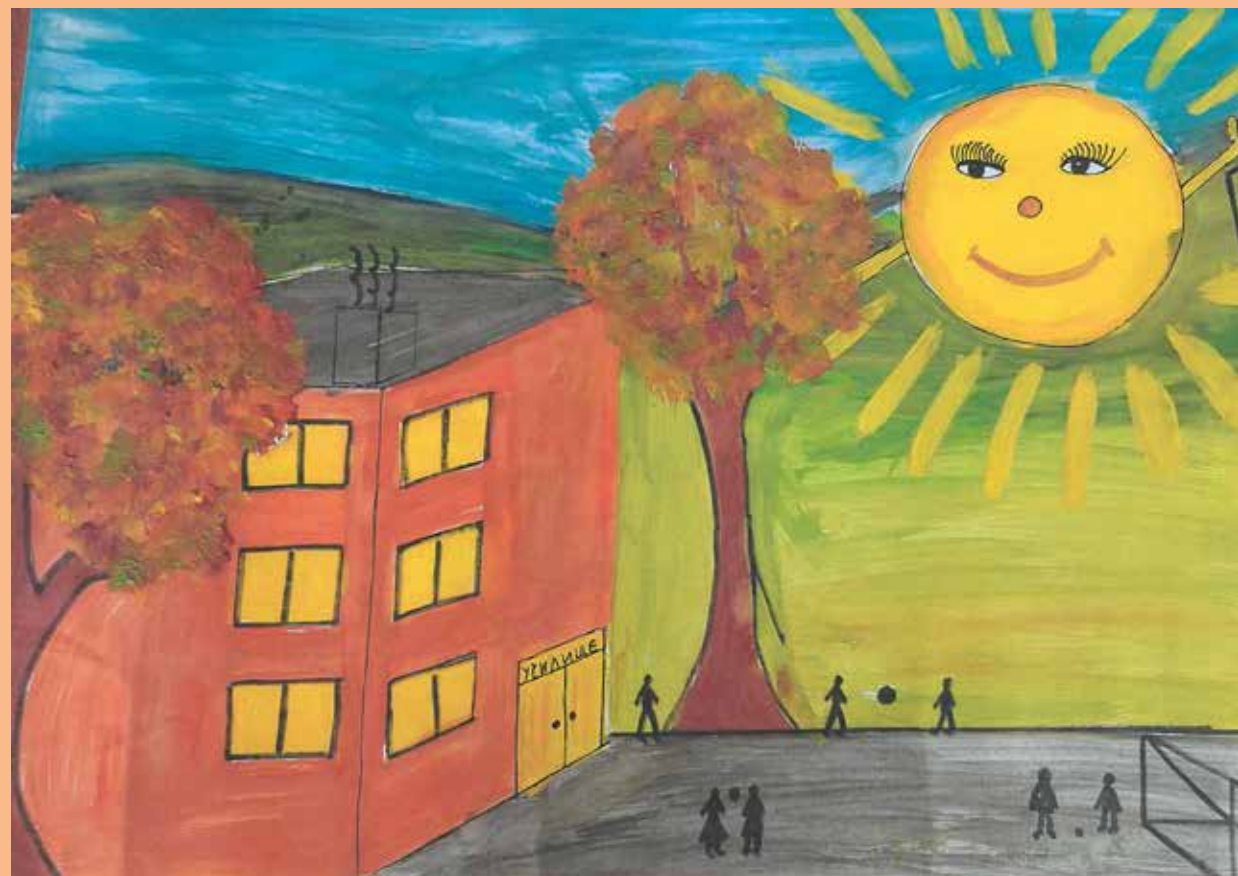
I място, Мария Нинова, 5 клас
Категория: дигитално изображение
Презентация - "Бъдещето на човечеството"

I място, Рая Йорданова, 5 клас
Категория: дигитално изображение
Рисунка - "Бъдещето на човечеството"

II място, Радостина Николова, 5 клас
Категория: дигитално изображение
Рисунка - Бъдещето на човечеството

III място, Габриела Николаева, 5 клас

Категория: дигитално изображение

“Бъдещето на човечеството”

Бъдеще и минало в писма

„Ако искаш бъдещето да е различно от миналото, не забравяй миналото.“ – Барух Спиноза
Ема, България, 2021 година

„Мина повече от година откакто животът ни се промени. Коронавирусът превзе цялото ни ежедневие. Промени ни всички, заедно с нашите възгледи за бъдещето. Преди години исках да напиша писмо в бутилка. Може би щях да споделя нещо за себе си, надявайки се, че някой ден ще достигне до някое далечно място. Сега е различно. Ще ми се това писмо да бъде прочетено от някой, който не знае какво е тук. Някой, който не е ставал свидетел на събитията, които рано или късно ще ни доведат до самоунищожение. Непрестанното носене на маски се е превърнало в рутина.

Постоянните спорове между страни с прекалено много власт са се учестили. Природата се е обърнала срещу нас.

Може би щях да започна писмото си с думите „Скъпи, читателю...“ или пък „Привет, който и да си...“. Щях да му разкажа какво нещастие е да си млад през XXI в. Колко е трудно да се доказваш на всеки, който се опитва да те стъпче и как трябва да се бориш за мястото си в обществото, място, което по принцип притежаваш по право.

Щях да разкажа и за всичките хора, които причиняват прекалено много зло. Това сме в днешно време. Хора с власт, мислещи се за нещо повече от останалите. А, пък, природата?

Оставили сме прекалено голям отпечатък върху нещо, което никога не ни е принадлежало. Щях да кажа колко жалко е цялото ни съществуване. Страхувам се, че това може би няма да спре. Че хората ще продължат да изразходват природните запаси на земята и да се обръщат един срещу друг. В един момент всичко ще рухне. Дали арогантността ни или нашето лекомислие ще ни убие е въпрос, чийто отговор сме на път да разберем.

Осъзнавайки накъде върви всичко, човек би се замислил: „Ами, останалите? Останалите хора? Тези без власт, но с добри сърца?“ Чудех се къде са и ги открих. Онези. Онези с белите престилки, спасяващи животи. Рискуващи всичко. Лекарите, които от година нямат миг спокойствие. Търсят лечение, начин да сложат край на всичко. Щях да разкажа и за други герои, които помагат на бедните. Тъй като бедността има много измерения, различни инициативи подпомагат хора лишени от удобства, които някои приемаме за даденост. Например образование, дом, чиста питейна вода.

Мисълта, че все още има толкова много хора, които са готови да помогнат на някой, без да получат някакво възнаграждение, ме изпълва с надежда. Всички хора, които скришно са герои в нечия история, са доказателство за това, че все още има някой, който оценява красотата и предоставените ни блага. Все пак, ние сме гости тук и като такива сме длъжни да съхраним всичко.

Успокоявам бушуващите си мисли и съм готова да задраскам най-горните редове. Все още има надежда за бъдещето. Има надежда, че може би утре слънцето ще свети по-ярко, а небето ще е още по-синьо.

Рея, Републиката, 2143 година

„По мои сметки са изминали точно 105 години от Бялата война. Наричана е така, защото след нея всичко било опустошено и оцелелите трябвало да започнат съграждането на нова нация. Изглежда така сякаш е трябвало да започнат да пишат нова история на празен лист, както аз сега пиша това писмо. Поне аз така си го представям. Днес всички живеем, обединени в страна наречена Републиката. Доколкото знам от часовете ни по история, преди около век съществували стотици държави. Всяка имала свои начини на управление и свои закони. Макар че, имало установен ред, често се случвало да има сблъсък на интереси, стигащи до големи конфликти. Подобни неща не се случват в Републиката. Животът ни се състои в това да оцеляваме според постановените закони и да подпомагаме за развитието на Републиката. Технологичните работи, които са наоколо непрестанно, се причисляват като едни от нас. Макар да са изместили човешката дейност в повечето сектори, като например производствения сектор, все още голяма част от работата се върши от нас, хората. Включително и управлението. Има спекулации, че роботите са на път да се обърнат срещу нас, довеждайки до нова война. Да се надяваме, че няма да се стигне до там. Земята няма да оцелее още дълго, ако стане така да има още една опустошителна война, а пътят до Марс не е достъпен за всеки. Дори и да се преместим на Марс, не ми се иска да напусна Републиката. Макар Бялата война да е променила първоначалния облик на Земята, да живееш тук е привилегия. Небето е със сребристо сив цвят, а водата с кобалтово синя. Забранено е да се влиза в нея, защото е токсична, но поне е приятно да я гледаш. Нямаме растения, заради газовете използвани през войната, но има специални капсули в които се пазят оцелели дървета и някои видове цветя. Относно животните, чувала съм, че преди войната е имало безброй различни видове животни. Някои се отглеждали у дома, други живеели свободно, необезпокоявани от хората или роботите (Имало ли е въобще работи преди войната?). Сега животни се срещат изключително рядко и в повечето случаи не знаем какви видове са точно. Може да звучи сякаш си нямаме нищо, но не е така. Разполагаме с покрив над главите си и никой не е гладен. Макар населението да е намаляло значително, всички се грижим един за друг.

Чудя се дали преди Бялата война обитателите на Земята са се опитвали да оправят катастрофата, продължавала десетки години наред. Те са имали всичко. Имали са свеж въздух и чиста вода. Чувала съм, че небето било със син цвят, птиците можели да летят, а слънцето светело ярко. Чудно от какво друго се нуждае човек, за да е щастлив.

I място, Деана Атанасова, 9 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Създадохме забързан свят. Хората живеят по-дълго, произвеждат и консумират повече, обитават по-големи пространства, употребяват повече енергия и генерират повече отпадъци и емисии на парникови газове. Темпът се е ускорил драстично през последните няколко десетилетия. Благодарение на това, природата „намалява“ в световен мащаб с безпрецедентни в историята на човечеството темпове. Екосистемите се сриват, а биоразнообразието изчезва. Милиони растителни и животински видове са застрашени от изчезване, някои в рамките на десетилетия. Всички тези напрежения и дисбаланси създават опасности - някои, които могат да се предвидят, а други не.

Понякога малките искри предизвикват големи пожари. COVID-19, който беше някъде далеч в Китай и изглеждала като екзотика за нас, се превърна в бушуваща глобална пандемия, поразяваща целият свят и подлагаща на изпитание здравните системи на редица страни. Попаднахме в невиджана ситуация. Локдаун. Животът ни се промени, както никога досега. Всички останахме въщи. Носехме маски навсякъде. Светът беше попаднал в хаос. Но природата се затиши.

Пандемията може да се счете като отмъщението на природата към нас хората.

Нашето унищожаване на естествените местообитания също може да е виновно. Някои учени вярват, че докато хората разширяват цивилизацията в природата – изграждат пътища, разчистват земя, строят фабрики, изкопават мини - ние увеличаваме шансовете животните да ни предадат болести. Изглежда, че COVID-19 произхожда от прилепи, които са носители на много други вируси, включително на бяс и ебола. По-рано прилепите са живели по-далеч от хората. Но докато посягахме на местообитанията им, болестите им все повече се превръщаха в наши заболявания.

Изкушаваме съдбата всеки ден. Наблюдаваме ефектите от изменението на климата върху почти всяка част от природната среда. Той носи по-топъл климат в по-голямата част от Земята, като по този начин създава по-гостоприемни условия за болести. Освен това превръща земята в пустиня - 23 хектара всяка минута, според оценката на ООН.

38% процента от земната повърхност са изложени на риск от опустиняване. Някои от тях са причинени по-малко от глобалните климатични промени, отколкото от нещо по-лесно предотвратимо: прекомерното извличане на вода от земята. Един от най-важните водоизточници в света е водоносният слой Огалала, който се разпростира през Големите равнини в САЩ и доставя около една трета от подпочвените води, използвани за напояване на американски ферми. Този привидно бездънен кладенец всъщност се изпразва от агробизнеса толкова бързо, че е на път да се смали със 70% за по-малко от 50 години. Ако водоносният слой изсъхне, ще отнеме 6000 години, за бъде напълнен от валежите.

Човешките същества и нашите общности са удивително иновативни и изобретателни. Тази планета е вдъхновяващо страховита. Но трябва да признаем все по-големите рискове, които поемаме и извършваме, за да ги смекчим. Съвременното човешко развитие се е случило в мащаб и със скорост без прецедент. Глобалната система, в която живеем, е отворена и динамична, което означава, че има малко буфери. Това създава големи ползи, но и уязвимости. Трябва да се приспособим към реалността на постоянно нарастващата нестабилност - сега. Ние не сме обречени. Смисълът на алармата е да призове хората към действие. Въпросът е какъв вид действие? Има такива и отляво и отдясно, които искат да спрат икономическия растеж на други страни и да затворят отворения ни свят. Но трябва ли да кажем на бедните милиарди души в света, че те не могат да избягат от бедността? Трябва ли да се затворим от външния свят и да търсим стабилност у дома? Трябва ли да се опитаме да забавим технологиите или глобалното движение на стоки и услуги? Дори да искаме да направим нещо от това, нямаше да можем да спрем тези мощни сили. Не можахме да убедим милиарди хора да спрат да се опитват да повишат стандарта си на живот. Не можахме да попречим на човешките същества да се свързват помежду си. Не можахме да спрем технологичните иновации. Това, което можем да направим, е да осъзнаем далеч по-добре рисковете, с които се сблъскваме, да се подготвим за опасностите и да подготвим нашите общества за устойчивост. Те трябва да могат не само да издържат на удари, но и да се учат от тях. Аз предлагам да създадем системи, които са „нестабилни“, дори по-добри от устойчивите. Те всъщност набират сила чрез хаос и кризи.

„Епидемиите са неизбежни, но пандемиите не са задължителни“, казва Лари Брилиант, американският лекар, който е помогнал за ликвидирането на едра шарка преди 45 години. Това, което той има предвид е, че на първо място може да не сме в състояние да променим естествените явления, които причиняват болести, но чрез подготовка, ранни действия и интелигентни реакции можем бързо да изравним нейната траектория.

Всъщност изкореняването на едрата шарка е история, която е само отчасти за науката и най-вече за необикновеното сътрудничество между конкурентни суперсили и впечатляващата екзекуция на инфекцията по целия свят.

По подобен начин се случва изменението на климата и ние не можем да го спрем напълно. Но можем да смекчим мащаба на промяната и да предотвратим най-вредното въздействие чрез агресивни и интелигентни политики. Няма да е евтино. За да се заемем сериозно с нея, ще трябва да започнем с въвеждането на данък върху въглерода, който ще изпрати на пазара точния ценови сигнал и ще повиши приходите, необходими за финансиране на нови технологии и едновременно с това да се адаптира към вече променената планета. Що се отнася до икономическото развитие, има стотици начини, по които бихме могли да подходим по различен начин, като запазим традиционните съставки като растеж, отвореност и иновации,

като същевременно поставим нов акцент върху други като сигурност, устойчивост и нестабилност. Можем да правим различни компромиси, да се отказваме от някои ефективности и динамика в някои области и да харчим повече пари, за да подготвим нашите общества. Разходите за превенция и подготовка са незначителни в сравнение с икономическите загуби, причинени от неефективен отговор на криза. По-фундаментално изграждането на устойчивост създава стабилност от най-важния вид, емоционална стабилност. Хората няма да прегърнат отвореното и да се променят дълго, ако постоянно се страхуват, че ще бъдат унищожени при следващото бедствие. А какво да кажем за предотвратяване на следващата пандемия? Отново трябва да балансираме динамиката и безопасността. Много внимание е насочено към мокрите пазари, където се колят и продават живи животни, но те не могат просто да бъдат затворени. В много страни, особено в Африка и Азия, те осигуряват прясна храна за хора, които не притежават хладилници. (В Китай те представляват 73% от всички продадени пресни зеленчуци и месо.) Тези пазари трябва да бъдат по-добре регулирани, но представляват ограничен риск, когато не продават диви животни като прилепи и маймуни. Именно тази екзотична търговия трябва да бъде забранена. По същия начин да накараме света да спре да яде месо - може да е невъзможно, но насърчаването на по-здравословна диета - с по-малко месо - би било добре за хората и планетата. А фабричното земеделие може да бъде преработено, за да бъде много по-безопасно и далеч по-малко жестоко спрямо животните. Най-спешно страните се нуждаят от силни системи за обществено здраве и тези системи трябва да общуват, да се учат и да си сътрудничат помежду си. Не можете да победите глобална болест с местни реакции.

Човешките същества развиват своите общества с изключителни темпове, разширявайки се във всяка сфера с безпрецедентна скорост. Сякаш сме създали най-бързата състезателна кола, която някога сме си представяли, и я караме през непознат, необозначен терен. Но никога не сме си направили труда да оборудваме колата с въздушни възглавници. Не получихме застраховка. Дори не сме сложили коланите си. Двигателят работи горещо. Частите прегряват и понякога дори се запалват. Имаше няколко сривове, всеки от които малко по-лош от предишния. Така че обезвреждаме автомобила, настройваме окачането, ремонтираме каросерията и решаваме да се справим по-добре. Но ние се надпреварваме и скоро вървим по-бързо и по-бързо към по-нови и по-груби терени. Става много рисковано там. Време е да инсталирате тези въздушни възглавници и да закупите застраховка. И преди всичко е време да се закопчаете.

I място, Алекс Димитров, 10 клас
Категория: литературно-художествено произведение

Поощрителни награди

Категория: дигитално изображение

Ния Станева, 5 клас

Рисунка - Бъдещето на човечеството

Дилян Василев, 5 клас

Рисунка - Бъдещето на човечеството

Васил Вълчинков, 7 клас

Ракета - Бъдещето на човечеството

Александър - Петър Кирилов, 7 клас

Ракета - Бъдещето на човечеството

Пламена Янкова, 7 клас

Езерото - Бъдещето на човечеството

Наяна Тодорова, 7 клас

Езерото - Бъдещето на човечеството

Бетина Йончева, 7 клас

Езерото - Бъдещето на човечеството

Цветомира Маринова, 7 клас

Езерото - Бъдещето на човечеството

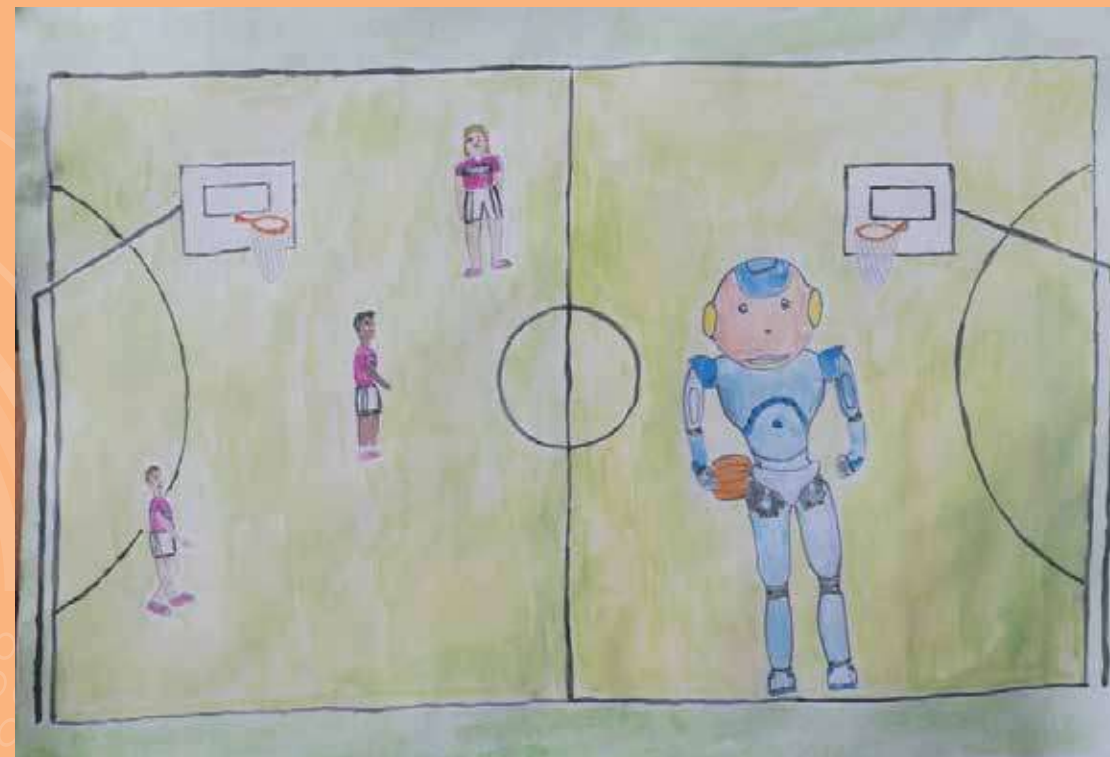
I място, Цветомира Петкова, 7 клас

Категория: дигитално изображение

"Мечтаният град на бъдещето"

II място, Мирела Димитрова, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Пътят към знанието, любовта и опазването на планетата - това е бъдещето на човечеството"

III място, Тоника Цветанова, 7 клас
Категория: дигитално изображение
"Игри на бъдещето"

Поощрителна награда
Йоанна Колева, 6 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Как си представям бъдещето

Погледът е нещо, което преминава през очите на хората, а хората са толкова много. Всеки си има своя поглед в бъдещето и при това бъдещето би могло да бъде в толкова много форми и вариации. Например бъдещето се отнася до развитието на света, до реализацията в живота ни. Представям си света като едно по-добро място за живеене, с по-добри условия и добрини. През моите очи погледът в бъдещето преминава през стотици призми, но то се очертава главно в два контраста - черно и бяло. Черният се отнася за новите технологии, които навлизат в живота ни и в ежедневието ни. Наистина аз подкрепям теорията, че щом нещо е създадено, значи е нужно.

Но, пък, обратното на тази теория, че щом досега предците ни са оцелели без тези иновации, значи те не са толкова необходими.

Едно от нещата, които виждам в черен цвят е това, че повечето деца не си изживяват детството пълноценно. Няма ги игрите с топката, чертането с тебешир по асфалта, гонениците, общуването с други деца навън на въздух сред природата. Няма ги стотиците други прекрасни и скъпоценни мигове, изпълнени с искрени усмивки и звучния и весел глас на деца - това вече отдавна е отживелица. Сега децата прекарват голяма част от времето си пред компютъра и пълнят мозъците си с безполезна информация и ненужни факти. Вместо да прочетат някоя интересна книга и да обогатят речника си.

През призмата на белия цвят на този въпрос признавам, че наистина новите и модернизирани неща ни информират за нещата от живота и ни дават до голяма степен полезна информация за заобикалящото ни. Също така ни дават достъп и комуникация с всяка една точка на света и то по много по-лесен, достъпен и удобен начин за нас. Но когато съпоставим двата цвята, то черният надделява и тогава виждаме, че това бъдеще не е най-добрият ни избор, защото не би ни било хубаво да робуваме на машините, създадени от нас. Тогава бъдещето не би било такова, каквото всички си го представят и искат да бъде.

Аз си представям бъдещето като една по-добра, образована и цивилизована нация, повече добрини по света и по-щастлив и добър живот. Ежедневие изпълнено с оптимизъм, искрени усмивки и истински топли чувства. Моето пожелание за бъдещето е за по-чиста планета с повече спокойствие и добър живот, добри хора, с повече разбирателство и без пречки от страна на новите технологии и изобретения. Все пак всичко трябва да има граници, а

границите не бива да бъдат прекрочвани, защото тогава полезното става вредно. А какво ще бъде бъдещето ни, никой не може да каже, мито да го направи, защото ние сами си го градим и ние сами трябва да се борим за реализацията му. Аз вярвам, че нашето бъдеще ще е добро, ако държим на нашите ценности и нашите корени като нацията и велик народ. Вярвам, че уважението ще запази хората добри.

I място, Весислав Христов, II клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

„Започваме с факта, че имаме всичко и след това постепенно губим всичко.“

Тази кратка фраза на норвежкия писател Ю. Несбьо красноречиво описва с няколко думи целия човешки живот. Несъмнено рано или късно губим всичко. Несъмнено човек владее над целия материален свят и в същото време не притежава нищо. Идва и си отива, неспособен да задържи времето, невладеейки бъдещето, губейки контрол над настоящето.

Ние способни ли сме чрез живота си да променим разпадащото се общество? Ако се спрем за миг и помислим за последствията от делата си, ако поемем друг курс, ако се отвърнем от алчността си, осъзнавайки, че материалното е преходно и че наистина един ден ще загубим всичко, тогава може би ще има надежда за човечеството. В това поколение технологиите, роботизацията, компютъризацията се превърнаха в приоритет, а, забутани в най-тъмния ъгъл на съвременното, останаха любовта, съхранението на човешките ценности, грижата за природата.

Превърнахме се в консуматори, грабим с пълни шепи ресурсите на Земята, а не даваме почти нищо. И балансът започна да се нарушава. Човечеството стана егоистично. Ето така ще загубим всичко. Ще кажете: „Стига с тези мрачни прогнози! Нима няма да се съхраним? Ние нали сме най-висшият разум? Ще устоим на всичко. Ще си живеем добре.“ Моля, нека не се заблуждаваме! Всички ние виждаме реалността. Въпросът е дали ще я приемем и ще съумеем ли да я променим. На мен също ми се иска да вярвам в светлото бъдеще, да гледам през розови очила. Искам да живея в свят, в който има мир, в който човешките ценности и моралът не са демоден.

Свят, в който не е смешно да нямаш Айфон и интернет, но да имаш респект към по-възрастните. Сега човекът живее неморално, развратно, отдаден на своите страсти и похот, отречен от всяко благочестие, отделен от Бога.

Нека погледнем последствията от това - пандемии, земетресения, наводнения, пожари, войни. Ще остане ли безмълвна Вселената? Ще премълчи ли Бог? Ще продължи ли още дълго това, без да се погубим? Човекът стремглаво върви надолу, но си казва: „Всичко е наред!“ Но, ето, цялата Земя се тресе от катаклизми. Предупреждава ни. А, дали може да се предотврати това падение, тази погубел? Мисля, че да. Ако има някакво заболяване, има и лек. Ако искаме да се изцелим, трябва да проведем правилното лечение. А, първата крачка смятам, че трябва да е обръщането към Бога, към нашия Създател. Той може да превърне злото в добро, ако ние се отвърнем от нечестието и отново потърсим онези стари, истински ценности, които са се намирили у дедите ни - искреност, доброта, състрадание, любов, уважение, грижа за природата, истинско приятелство, вяра в семейството.

Ще си позволя да завърша с два стиха от Библията:

- „Тъй казва Господ: Спрете се във вашите пътища, разгледайте и разпитайте за стародавните пътища, де е добрият път и вървете по него и ще намерите покой на душите си“ - Еремия 6:16 ;
- „ Защото само Аз зная намеренията, които имам за вас, казва Господ, намерения за добро, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда“ - Еремия 29:11.

Аз съм избрал моя път, ходя в него и вярвам, че това е истината.

II място, Светослав Станков, 10 клас

Категория: литературно-художествено произведение

За бъдеще

Колко е добре днес да си дете.
Всичко се яде, даже и желе.
COVID-19 сега е тук
и всичко се случва сякаш напук.

Попаднахме в капана
на пандемия голяма.
На училище не ходиш,
за да не се тревожиш.

Времето минава,
всичко се решава.
Вече сме големи моми и ергени.
Трябва да решим с какво COVID да сменим.

Аз предлагам и на вас
да се хванем в захлас
и да станем редови
български творци.

Нека да отидем на място,
даже и в село.
българското да възродим
и нови бизнесмени да изградим.

Всичко чисто и добро
да дадем на нашето общество.
Пожелавам ви успех
Таз година и занапред!

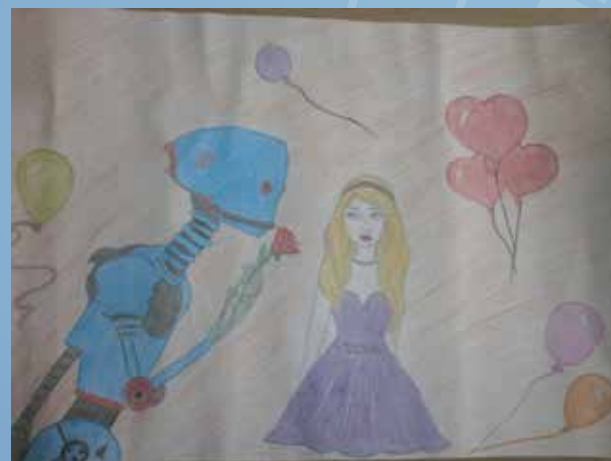
III място, Мариян Ботев, 9 клас

Категория: литературно-художествено произведение

I място, Мариан Марков, 10 клас
Категория: дигитално изображение
"Моят бъдещ град"

II място, Надя Любомирова, 9 клас
Категория: дигитално изображение
"Бъдещето на човечеството"

III място, Деяна Лазарова, 9 клас
Категория: дигитално изображение
"Българин на Луната"

Поощрителни награди

Категория: дигитално изображение

Айша Петрова, 9 клас
Книга за бъдещето

Красимир Русинов, 10 клас
Книга за бъдещето

III място, Борис Димитров, 12 клас
Категория: дигитално изображение
"Бъдещето на човечеството"

Илияна Иванова, 11 клас
Бъдещето на човечеството – рисунка

Михаела-Рама Павлова, 9 клас
Аз мечтая - рисунка

Франческа Лазарова, 8 клас
Моята мечта - рисунка

I място, Йорданка Илиева, 7 клас

Категория: дигитално изображение

"Бъдещето на човечеството"

II място, Бистра Апостолова, 7 клас

Категория: дигитално изображение

"Бъдещето през моя поглед"

Димитър Мирчев, 7 клас

Откъде да започне промяната на начина,
по който живеем, учим, работим, забавляваме се, пътуваме?

Поощрителна награда

Бъдещето на човечеството

Живеем в един забързан и тревожен свят. Непрекъснато ни залива информация за бъдещи природни бедствия и едва ли не за края на света.

Хора, опомнете се! Замислете се какво е нужно на човека, за да бъде той щастлив и спокоен. Кой си е отишъл от този свят и е взел със себе си това, което е натрупал през живота си?

Никой.

Вярно е, че човек трябва да има дом, храна, уют, развлечения и какво ли още не, но КОЛКО?

Обръщам се първо към световните лидери:

Господа, спрете да дрънкате глупости! Спрете избиването на невинни хора. Оставете всички народи сами да решават съдбата си. Под слънцето на нашата прекрасна планета има място за всички и нека всяко живо същество само да определя как да живее на мястото, където се е родило. Тя Природата е мъдра и могъща и безпогрешно преценява кой, кога и къде да дойде на този свят, каква да бъде съдбата му и кога да си отиде завинаги. Вие, господари на света, сте ненаситни и лакоми за власт и богатства. Слепи и глухи сте за страданията на невинни хора. Не се замисляте защо Природата ни наказва с безбройните пожари, наводнения, земетресения, урагани... Проявете здрав разум и поемете правилен път към запазване на нашия общ дом. Използвайте властта си за да възстановите на Природата това, което поколения преди вас са й отнели.

Ние сегашното ново поколение ще ви помогнем с това, което е по силите и възможностите ни. На първо място ще положим усилия да запазим здравето си, защото здравите хора са най-полезни на обществото. Ще живеем природосъобразно. Ще се храним здравословно. Ще забравим наркотиците. Ще се образовваме...

Ще прилагаме на практика безотпадни технологии. Ще създадем здрави семейства и ще възпитаваме бъдещите си деца на толерантност, уважение и прородо и екообразен начин на живот. Ще възстановим изсеченалите разстителни и животински видове. Всеки със своя принос ще помогне да си върнем чистите води, чистия въздух, затварянето на озоновата дупка и нормализирането на климата.

Ето и как си представям и искам да се промени бъдещето на човечеството. Представям си, че ще има огромни промени, като напредването на медицината - тоест може да се измисли машина за безсмъртие или лекарство, което лекува всички болести, инфекции, травми и недостатъци по тялото, които са вродени. За в бъдеще дано се измислят и надеждни летящи коли, които ще се задвижват на соларни батерии или пък с кислород, както дишат хората и животните. Сигурно ще се запитате как точно ще стане така, че да летят..., ами, аз имам отговор - под земята ще се вградят много силни отблъскващи магнитни плочи, които няма да

привличат колите към земята, а ще ги отблъскват, за да стоят във въздуха и да не докосват земята. Сега ще ви хрумне още един въпрос: „Защо да се движат във въздуха?“... Х-ъ-ъ-м, много интересен въпрос... Ще се движат във въздуха, за да може пътната настилка (платното) да се махне и да има само трева и растения, защото като са летящи на колите не им е нужен път или шосе, по което да се движат и така ще е по-чист въздухът и ще се намалят вредните емисии от производството на гуми и тяхното безразборно изхвърляне навсякъде (гори и водоеми).

Трябва да се спре производството на пластмасови (което вече започна) изделия, да се произвеждат биоразградими дрехи, посуда, играчки и други вещи използвани в ежедневието.

Да се намалят производствените замърсявания от предприятията, като залагат на пречиствателни системи и филтри.

Освен проблема със замърсяването на Земята, трябва да се обърне внимание и на бедстващите и мизерстващи хора на планетата. Трябва да се помисли и за тяхната прехрана и елементарни човешки нужди, които за нас са даденост.

Друг проблем са изчезващите видове животни и растения. Прекаленото изсичане и унищожаване на горите ще доведе до измиране и на човешкия вид. Може би хората сме единствените същества, които се самоунищожават и разрушават ареала, в който живеят. Наложително е да се СПРЕ избиването на застрашени и изчезващи видове животни. Ограничаване на достъпа на хората до местата, където има застрашени растителни видове, които играят важна роля в оцеляването на планетата.

Според мен за подобряването и спасяването на НАШАТА планета още от детската градина трябва да се въведат часове по екология и от малки да се запознават с природните блага, които са предоставени, за да ги запази и за след векове.

I място, Гергана Петкова, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Как си представям бъдещето?

Когато си мисля за бъдещето, виждам два пътя – оптимистичен и песимистичен. Надявам се човечеството да тръгне по първия от тях, което ще го изведе на спасителен бряг. Представям си, че занаятчиите ще се развият най-вече по отношение на технологиите. Да се спрем само на средствата за комуникация. Само за няколко десетилетия компютърните системи напреднаха много. Същото можем да кажем и за записващите устройства, колите и други. Виждам съвсем футуристични модели на автомобили, които летят във въздуха. Днес вече навлизат и електромобилите с цел екологична чистота. Мисля си, че домовете и обществените сгради ще изглеждат по различен начин. Ще са изградени от нови материали. Интериорът на къщите ще разполага с нови битови удобства. Заводите и фабриките ще спазват строга екологична безопасност. Хората ще работят по-малко часове и ще имат повече време за своите семейства. Ще има нови съоръжения в увеселителните паркове.

Може би и училищата ще са различни. Смятам, че винаги ще има преподаватели, но ще има и часове с дистанционно обучение. Все повече ще се използват електронните учебници и други електронни източници.

Нека да разгледаме и въпроса за медицинското обслужване. Мисля, че и в бъдеще ще се появяват нови болести от типа на COVID-19. Видяхме как цялото човечество изпадна в криза, търсейки начини да се справи с този проблем. Правителствата се стараят да вземат адекватни мерки, но много хора не оцеляха в битката с коварното заболяване. Според мен в бъдеще медицината ще бъде на друго ниво. Ще се въздейства и върху биополето на човека, върху енергийните му центрове, върху душевното му състояние. Ще се развие културата на хранене, ще преобладават екологично чистите храни.

Човекът ще развие и космическите технологии. Може би човешки крак ще стъпи на други планети. Може да се осъществят и срещи с извънземни. Това ще стане, ако се промени съзнанието на хората и те станат по-добри. Иначе, ако човечеството върви по сегашния си път - на печалбарство и войни, нещата ще имат лош край за всички нас. Ако избухне трета световна война, това ще бъде краят на земните жители. И сега екологичната чистота е нарушена и това води до увеличаване на катаклизмите.

Искрено се надявам, че сега се гради едно ново съзнание и ще победи доброто. Така човечеството ще преодолее нравствената си криза и чрез модерните технологии ще продължи напред.

II място, Теодора Анева, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

I място, Владислава Стефанова, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"С България в сърцето"

II място, Никола Коларов, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Пътуване към МАРС"

III място, Недялко Младенов, 7 клас
Категория: дигитално изображение
"Моят дом"

Поощрителни награди

Категория: дигитално изображение

Ангел Ангелов, 5 клас
рисунок "Роботи"

Владислава Стефанова, 6 клас
макет "Българинът - завоевател на нови галактики"

Гергана Петкова, 7 клас
макет "Българинът - завоевател на нови галактики"

Теодора Анева, 7 клас
макет "Българинът - завоевател на нови галактики"

Александра Анева, 7 клас
макет "Българинът - завоевател на нови галактики"

Павел Павлов, 7 клас
макет "Българинът - завоевател на нови галактики"

Никалърс Джамяров, 7 клас
макет "Българинът - завоевател на нови галактики"

Армагедон

В бъдещето хората напреднали много с технологиите и изобретили дори невъзможните неща като летящи коли, роботи и много други, които дори не можем все още да си представим. Хората си мислели, че животът им е прекрасен и пренебрегвали нещата, които можели да сложат края на човешкото съществуване. Започнали да мислят, че те са господарите на света, че са непобедими и те определят съдбата си. Започнали дори да правят планове да се преселят на другите планети и да завладеят целия свят. Но един ден всичко се объркало.

NASA научила, че до 31 дни ще има армагедон и хиляди огнени кълба ще се отправят към Земята, разрушавайки нейната атмосфера и слагащи край на човечеството. NASA започнала да изучава какво може да се направи и изпратила космонавти, които да проучат повече за сблъсъка, но малко след напускането на земната атмосфера, ракетата им се взривила. Така светът останал безсилен пред съдбата си. Много хора не вярвали, че наистина краят на света ще дойде, заради предишните фалшиви информации, други пък били обзети от паника и започнали да си строят крепости, в които да оцелеят. Започнали да изкупуват стоките от магазините и настъпила световна криза. Медиите се опитвали да успокоят хората, но било безнадеждно. На Земята се появил и смъртоносен вирус, който започнал да убива хората и създал още по-голяма паника. Всеки бил сам за себе си и светът започнал да се самоунищожава, а времето на Армагедон приближавало и оставали броени дни. Всички се питали какво да правят?!

Имало хора, които започнали да виждат, че в Библията е предсказано точно това, което се случва. Армагедон бил последната битка между доброто и злото, между Бог и Дявола! Започнали силни земетресения, огнени топки с огромни размери разрушавали земята и всичко живо на нея. Най-сетне Бог успял да победи Дявола завинаги и след това създал друг свят, където нямало да има зло и всички хора ще са като ангелите. Бог разделил хората на две части - лошите, които не спазвали заповедите на Бог, ги пропъдил при Дявола, в ада, а тези, които вярвали и го обичали истински заживели вечно щастлив живот при Бог. Така новият свят и животът започнали отначало, без Злото. Дошла ерата на едно по-добро бъдеще, на един по-добър живот!

I място, Кристиан Дойнов, 5 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Здравейте! Каня ви на гости. Живея на планетата Земя. Годината е 2109. Казвам се Дара и съм на 11 години. Живея в двуетажна къща на брега на морето. Изцяло е изградена от естествени материали, основен неин източник на енергия е Слънцето. Най-любимата ми част от нея е, че може да се върти. Това улеснява семейството ми, когато искаме да посрещаме изгревите и да се наслаждаваме на залезите тук. В стаята ми управлявам всичко с гласови команди – лампите, вратите, прозорците. Мога да си затъмнявам, да избирам дали да има, или не музика и много други неща. По-голяма част от транспорта ни е въздушен, така ходя и на училище. Сега ще ви споделя какво правя в училище през седмицата. Сама избирам занятията за деня според моите интереси. Посещавам обучение по каране, по сърф, водолазно гмуркане, готварство, астрономия, планинарство, скачане с парашут, рисуване, моден дизайн, йога. Имам занимания като: грижа за собствена градина; грижи за животните; походи; посещения, наблюдения и изучаване на близки планети. Транспортът, освен че е безшумен и много бърз, е и екологично чист. Благодарение на него се придвижваме навсякъде по света и в Космоса. Всичко около мен е много чисто - въздухът, водата, почвата. Няма замърсявания - живеем без найлон, пластмаса. Всичко, което вече няма да се ползва, се рециклира. Хората са усмихнати и приятелски настроени. Всички си помагаме и сме много задружни. Животът е много спокоен, живее се по-дълго, хората не боледуват. Всеки прави това, което най-много обича и харесва. Живеем в синхрон, уважение и благодарност със заобикалящата ни среда. Тук няма болници, полиция и съд, защото никому не са нужни. За всяко добро дело трупаме точки в електронни карти и с тях си пазаруваме, плащаме и всичко останало, за което през 2021 г. са били нужни пари. Най-големи наши помощници са вятърът, водата и слънцето. Мога да се свързвам със семейството си или с приятелите ми, и с който друг поискам, чрез телепатия – със силата на мисълта. Всеки го може това. Домовете ни са много светли, просторни, уютни, цветни и доста разчупени (асиметрични), което е нещо напълно нормално към днешна дата. И са доста технологични, почти всичко управляваме с гласови команди, зрителен контакт, може и с дистанционно. Живеем близо до природата, всъщност тя е навсякъде около нас. Тук няма бетон, няма небостъргачи. Никой не вреди на дърветата, растенията и животните.

Моят дом.

Обществена сграда – 2109г.

Място за отдих и релакс.

Време е да се върнем в 2021 г. За да се промени животът ни и да можем да живеем по описания от мен по-горе начин, е нужно всеки един от нас да промени начина си на мислене и на живеене. Най-важната крачка е промяната във вътрешната ни настройка. Време е да спрем да приемаме това, което природата ни дава, за даденост и да започнем да се отнасяме с уважение и почит към всичко тук на Земята. Тя без нас може, но ние без нея НЕ. Голямата промяна е сбор от малки действия, които всеки сам може да направи. Като например да замени пластмасовата бутилка със стъклена, найлоновата торбичка с памучна или ленена, които ще може да се ползват много дълго време, а не еднократно. Добре ще е повече хора да започнат да карат еко автомобили, с което да се намаляват вредните емисии в природата. Да започнем да използваме още повече енергията от Слънцето. Трябва също да рециклираме старите и ненужни дрехи, старите и неработещи електроуреди. Важно е да избираме с каква храна се храним и да се грижим за телата си. Добротата е важна, всеки със себе си и с околните. Грижата и подкрепата да се върнат във всеки. Хората да живеят в любов и разбирателство. Да не спират да мечтаят. И това бързано по възможност да спре. Може държавата да подпомага чрез данъчни облекчения и да насърчава по много други начини фирмите и хората, които се занимават с био земеделие и фермерство; които правят дрехи, чанти или обувки от еко материали, ползват слънчева енергия, рециклират и по този начин се грижат за въздуха и природата. Всички заедно можем да защитим и опазим нашия дом – планетата Земя, и да я направим едно много по-чисто, приятно и уютно място за живеене!

II място, Божидара Витанова, 5 клас
Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството в цикъла на живота

Скъпите ни родители ни гледат от малки цветя -
цветя, които цъфтят все повече и повече...

Слънцето сутрин изгрива
и с усмивка топли нашите сърца -
сърцата, които туптят за нашето пъстро бъдеще!

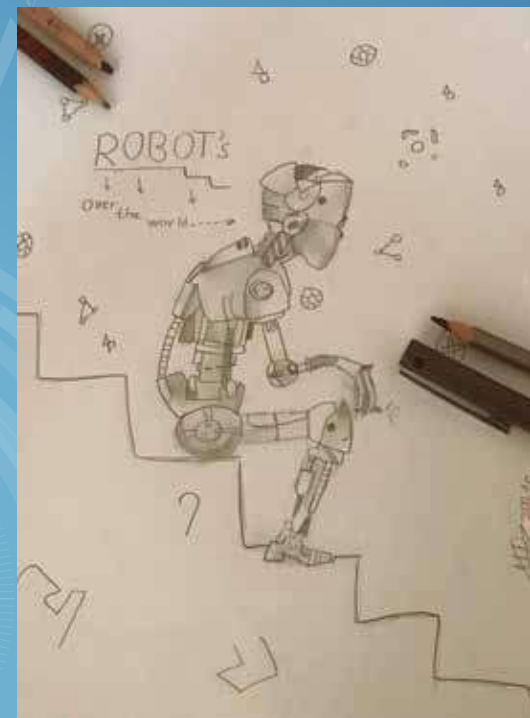
Книга отварям и се чудя що е?!...
Тази нежна песен, която звучи заедно с моя глас
и отваря светла бяла врата
към нашето пъстро бъдеще!

III място, Ася Ангелова, 7 клас
Категория: литературно-художествено произведение

I място, Валентин Лазаров, 5 клас
Категория: дигитално изображение
"Технологии на бъдещето"
(презентация)

I място, Георги Томев, 7 клас
Категория: дигитално изображение
„Ново начало“

II място, Ивайла Димитрова, 5 клас
Категория: дигитално изображение
„Бъдещето на човечеството“

III място, Ивайла Ангелова, 7 клас
Категория: дигитално изображение
„Бъдещето като едно добро настояще“

III място, Ася Ангелова, 7 клас
Категория:
литературно-художествено произведение
"Бъдещето на човечеството"

Поощрителни награди
Категория: дигитално изображение

Мария Стефанова, 5 клас
"Бъдещето на планетата"

Валентина Кънчева, 7 клас
"Изборът на човека"

Елена Горанова, 5 клас
"Бъдещето на Земята"

Емилия Кръстева, 7 клас
"Дигитализация"

I място, Петя Маринова, 12 клас
Категория: дигитално изображение
"Космосът и аз"

III място, Стоимен Ценов, 10 клас
Категория: дигитално изображение
" Сами си избираме бъдещето"

Поощрителни награди
Категория литературно-художествено
произведение, дигитално изображение

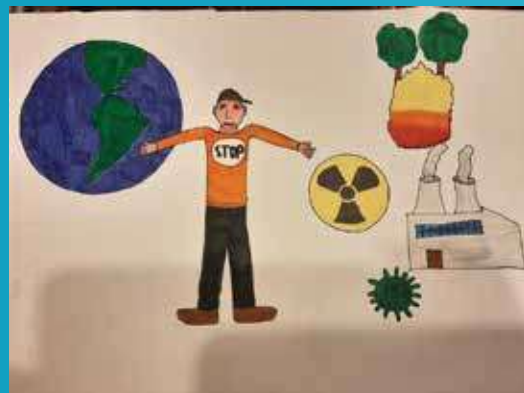
Румяна Пенчева, 11 клас
есе "Бъдещето на човечеството"

Спамира Георгиева, 11 клас
рисунка "Земята и нейното бъдеще"

III място, Александра Христова, 7 клас
Категория: дигитално изображение

III място, Георги Маринов, 6 клас
Категория: дигитално изображение

III място, Надежда Ранчева, 6 клас
Категория: дигитално изображение

I място, Преслава Георгиева, 7 клас
Категория: дигитално изображение

I място, Ана-Мария Бързакова, 6 клас
Категория: дигитално изображение

II място, Ваня Илиева, 5 клас
Категория: дигитално изображение

III място, Божидар Дрингов, 5 клас
Категория: дигитално изображение

Горски неволи

Навън валеше дъжд. Всички животни от гората се бяха скрили, само мечето Били се разхождаше в гората, търсещо приключения.

Изведнъж в едно дърво съзря хралупа на пчели. Лакомото мече без дори да се замисли, бръкна в хралупата и подскочи от ужас... Толкова силно го ужилиха стопанките на хралупата, че Били не се поколеба и се затича право към къщи. Мама Меца му направи компрес и мечето беше щастливо.

На сутринта мечето беше като ново, взе чантата си и се запъти към училището. По пътя обаче то се почувства някак уморено и без мечешките си сили.

- Явно тези пчели са много лоши и могат да взимат силите на мечетата - помисли си то и влезе в училище.

По време на час мечето Били започна силно да кашля. Госпожа Сова го изпрати заедно със Зайо Байо вкъщи. Зайо беше притеснен за своя приятел и остана с него докато се прибере мама Меца. През нощта състоянието на Били се влоши много и татко Мечок го заведе в болницата. Докторите не знаеха какво му е, всички изследвания бяха наред, но Били беше с висока температура и отказваше да се храни, а нослето му беше много запушено.

- Най-вероятно синът Ви е настинал, ще трябва да остане в болница - каза докторът. Татко Мечок си тръгна със свито сърце, усещаше нещо лошо! По пътя си срещна майка Зайка, която водеше Зайко на доктор.

- И Зайо ли е болен? - попита мечока.

- Мисля, че е настинал. - каза мама Зайка и продължи по пътя си.

Когато стигнаха до лечебницата, мама Зайка видя, че всички животни от класа на Зайо са там.

- И вие ли кашляте? - попита медицинската сестра. Всички животинки бяха изолирани на горния етаж, постоянно идваха още болни. Никой не знаеше какво се случва. Умираха животни наред гората. Кумчо Вълчо започна да твърди, че заразата идва от мръсния въздух в гората.

Причината е изсичането на дърветата, хората са виновни.

Нека спасим гората! Нека спасим животните! - каза той. Всички горски обитатели се събраха, за да търсят заедно как да спасят гората и децата. Задружни и обединени те се заеха да търсят решение на проблема. Косе Босе осигури защитни маски, пчеличката Мая, пък даде от своя мед. Горската полиция следеше за реда, но болестта беше непозната и много силна.

Мама Меца пееше приспивна песен на своето чедо, сълзите ѝ се стичаха по бузата. Тя знаеше, че това може би е последната им среща. Незабравима среща, в която се опитваше да запомни завинаги усмивката и аромата на своето палаво дете.

След дълги проучвания горската полиция стига до мечето Били и неговото посещение в Китай, при братовчед му пандата Пандьо.

- Оттам идва заразата! - каза на висок тон Вълчо. Семейството на Били разбира, че Пандьо е излял цял един прилеп и така се е заразил, а заразата е пламнала в Китай, та стигнала чак до Етрополе и Златица.

- Какво ще правим сега? - попита притеснено мама Меца.

- Нямаме друг изход, освен да помолим хората за помощ - каза доктор Лиса и хукна към страшния рудник. Тя много пъти бе ходила там, за да наблюдава хората. Сега тя беше готова да се изправи срещу тях. Скрита сред камъните Лиса изчака големия страшен камион да се приближи, за да скочи на него и той да я отведе при онзи човек, който ще спаси гората. Всичко вървеше по план, но докато слизаше от камиона, охраната я видя и се прицели в нея. Лиса падна на земята, лежеше неподвижна, от устните ѝ се стичаше алена кръв. Беше заобиколена от много хора.

Мъж с прошарена коса коленичи и я взе на ръце. Лиса го погледна и с последния си дъх му каза:

- Добри човече, помогнете! Всички животни са в беда, гората е в беда. Спасете ги!

Мъжът остави доктор Лиса на земята, събра група хора и всички заедно бързо тръгнаха към гората. Тя беше различна - пуста, празна, нямаше живот...

- Ние ли сторихме това? Защо? Как допуснахме това да се случи? - питаха се един друг.

Намерете лекарство за болните животни. Да се изградят пречиствателни съоръжения, за да се подобри качеството на въздуха. Само така ще спасим животните и гората!

След дълги проучвания на хората най-накрая беше открита ваксина. Всички животни бяха ваксинирани. Бяха изградени пречиствателни съоръжения, за да не се замърсява въздухът и да не страдат животните и дърветата.

Питате се какво се случи с мечето Били?

Мечето Били последно беше видяно да се разхожда в гората над рудника. Може би търсеше човека, онзи човек, който остана съпричастен и му помогне да оживее, притичвайки се на помощ на цялата горска община. Рудникът, в който работеше човека с голямото сърце, взе активно участие в борбата с вируса, връхлетял горските обитатели. Човекът се погрижи не само за себе си, а и за животните и техния дом - гората.

И до ден днешен рудникът е водеща компания, която се грижи не само за работещите хора там, но и за природата. Защото там, в сърцето на Стара планина все още са останали хора...

I място, Станислава Проданова, 6 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Изчезващата земя

Полетата пусти ли пусти,
животът тече на други места,
но не и на тази земя.

Белези грозни остават сега
от действия груби на човешка ръка;
лятащи коли минават пред нас;

и небостъргачи издигат се славно,
докато природата умира бавно ли бавно
от човешкото отношение – жалко и грозно.

Всички забравили детския смях -
обикалят безмълвни близо до нас,
обзети от ярост и гняв...

Къде са игрите, къде е смехът -
изчезна човешкото, изчезнахме – да!
Животът тече на други места...

II място, Димана Арnaudова, 7 клас

Категория:
литературно-художествено произведение

I място, Деян Велков, 9 клас

Категория: дигитално изображение

I място, Цонка Джамярова, 5 клас

Категория: дигитално изображение

I място, Татяна Лисева, 5 клас

Категория: дигитално изображение

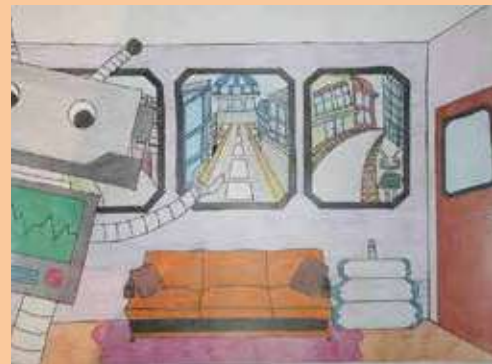
I място, Ивана Маринова, 5 клас

Категория: дигитално изображение

II място, Дара Нешкова, 5 клас

Категория: дигитално изображение

II място, Мирела Кривиралчева, 8 клас
Категория: дигитално изображение

II място, Божидара Соколова, 8 клас
Категория: дигитално изображение

II място, Денислав Личев, 11 клас
Категория: дигитално изображение

III място, Нонка Данчева, 8 клас
Категория: дигитално изображение

I място, Георги Писков, 11 клас
Категория: дигитално изображение

II място, Велислав Пастушки, 11 клас
Категория: дигитално изображение

II място, Гергана Ангелова, 11 клас
Категория: дигитално изображение

III място, Михаела Богданова, 11 клас
Категория: дигитално изображение

Бъдещето на човечеството

– В този ден аз се събудих и отидох да си измия лицето и зъбите - започна да разказва тя. Протяхах се през целия път до банята, а когато стигнах до мивката, разтърках очите си, погледнах се в огледалото и се усмихнах по - възможно най-презентационния начин, който някой може да си представи, за да изрепетирам за последен път и сложих паста на четката си за зъби. Приготвих се, облякох се с карирания си сукман и тръгнах към училище. Бях много развълнувана, защото трябваше да говорим пред публика на различни теми, а моята беше „Трудностите на миналите поколения“. Наумила си бях да разказвам за пандемията през 2020 година, която моят прапрадядо преживял. Вървейки към училище с разтреперани крака, постоянно си мислех какво ще кажа и се оглеждах около себе си, като виждах високи сгради, пред които седяха прилежно наредени павета и десетки дървета. Когато пристигнах в училище, се оказа, че аз първа трябва да държа реч и да разказвам. Започнах да се притеснявам. В главата ми беше само какво ще се случи в бъдещето, точно както при човечеството през 2020 година. Изведнъж лампите светнаха и на мен ми се наложи да изляза на сцената.

Последва миг тържествено мълчание, а след това жената продължи:

- Светлините ме огряваха, цялата зала ми ръкопляскаше и когато утихна, започнах да говоря. Звучеше така: „Здравейте, аз съм Венелина Георгиева и днес ще говоря по темата за трудностите на миналите поколения. Ще чуете за човечеството през 2020 година, за планетата Земя и за мрачните и лоши сценарии около живота на нея, вярата в бъдещето на хората и мерките, които вземат и начина, по който промяната е настъпила. Ще ви разказвам за всичко това, като взаимствам от разказите за прапрадядо ми - Огнян Павлов, на който е кръстена фабриката за рециклиране на хартия на два километра отук.

Днес ние се радваме на добра природа, която се опазва, наличието на по-малко памучни дрехи и на много такива, които не изискват прекалено количество вода (като памука) и незамърсяващи въздуха коли с всякакви филтри. Наслаждаваме се на минималното използване на пластмаса и найлон и същевременно на чисти океани, на парфюми и аромати, които не изтъняват озоновия слой и не причиняват проблеми в природата. Можем да се похвалим и с климат, чиято средна температура не нараства постоянно.

Но не така са стоели нещата по времето на прапрадядо ми, който по време на пандемията от COVID-19 е бил на 10 години. У дома ми разказват, че тази пандемия е най-големият причинител хората да се замислят за бъдещето и да бъдат отговорни. В България тя е започнала през март месец, като не е било препоръчително да се излиза от домовете. Малко след това хората започнали да се осъзнават и да предприемат мерки, защото въздухът им е нужен, за да дишат, а водата, за да пият и решили, че ще вземат съдбата си в ръце и ще почнат да живеят безопасно. Хиляди хора са решили да се заемат с каквото могат - рециклиране, по-рядко използване на автомобили и пластмаса, която била забранена през 2021 година, засаждане на дървета и какво ли още не. Дядо ми бил човек на изкуството и много обичал да посещава виртуални музеи от тъмносинята си стая, както и да си говори с приятели в Скуре, с които щял да посети Амстердам и музея на Ван Гог, но заради обстоятелствата тогава, не успял. Затова и той решил да

допринесе с нещо и се сетил, че нещото, което използва през онлайн обучението, започнато през март 2020 година, е хартията, на която пише безбройните си домашни. Днес ние познаваме онлайн обучението, при всяка грипна ваканция сме на компютрите от вкъщи. Познаваме и високотехнологичните и многократно използващи се тетрадки, които ни спестяват тонове хартия, но тогава това не било толкова разпространено и достъпно за всички. Дядо ми научил как в домашни условия може да рециклира хартия. Той вземал стара непотребна хартия и след ръчното ѝ накъсване, я слагал в миксер или в шише, пълно с дребни камъчета, с малко вода и го разклащал до желаната смес, която след това се пресява с чорапогащник, попива се водата, а след това се оставя да изсъхне. Така той създавал тетрадка след тетрадка и ги продавал. Когато завършил, вече имал парите, да отвори малка фабрика за рециклиране на хартия. Днес тези фабрики са по цял свят, а някой ден аз ще ги управлявам. Надявам се това ви показва какви силни хора създават трудните времена и с какво желание и вяра в бъдещето те от почти нищо създават света, в който живеем ние.“ Децата слушаха в захлас и очакваха тя да продължи с историята си. И тя пак им заговори: - Ръкопляскане последва речта ми, аз се поклоних и излязох от сцената. Това е един от дните, с които аз много се гордея. Днес, мили мои деца, вие ще наследите фабриките и искрено се надявам, че ще пишете мъдро по листите на живота! - каза майката на децата си и ги целуна по челата, а след това ги прегърна.

III място, Мария-Антоанета Петкова, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Поощрителни награди

Станимира Величкова, 11 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Самуил Младенов, 11 клас

Категория: дигитално изображение

Цвети Илиева, 6 клас

Категория: дигитално изображение

Цветелина Иванова, 8 клас

Категория: дигитално изображение

Мариета Пенчева, 7 клас

Категория: дигитално изображение

Христина Луканова, 8 клас

Категория: дигитално изображение

Божидар Стефанов, 11 клас

Категория: дигитално изображение

Лъчезар Динков, 9 клас

Категория: дигитално изображение

Траяна Атанасова, 11 клас

Категория: дигитално изображение

Паула Захаријева, 9 клас

Категория: дигитално изображение

Бъдещето на човечеството

Всеки учен и дори обикновен човек се е вкопчил в това как светът ще свърши или как да разкрие бъдещето, което е толкова близо, но и някак толкова далеч от нас хората. Съдбата е доста забавна. В даден момент тя те държи толкова здраво за дадено нещо и ти би направил всичко възможно само, за да се измъкнеш от тези вериги, а в другия момент ти просто осъзнаваш, че когато се пуснеш те олекват и ти можеш да се отървеш от тях много по-лесно.

Ето, тук не става на въпрос какво е бъдещето, а какво искаме да е или най-важното какво бихме направили, за да бъде то такава, каквото искаме. Понякога това, което желаем не е това, от което се нуждаем. Ние ковим тази верига, която ни държи, като се вкопчваме в това какво ще бъде, докато просто можем да се наслаждаваме на това което е сега. Всеки знае, че за да се построи сграда се започва от основата, ами, така е и в живота, за да имаш бъдеще трябва да имаш минало и настояще. Ние градим какво следва, а това как ще изглежда го определя съдбата.

Ето го отговора на въпроса „Какво е бъдещето на човечеството“ и може да звучи смешно спрямо всичките неща, които казах, но това е истината - никой не знае. Бъдещето е тайната, за която човек живее. Има само едно сигурно нещо в този свят, което зависи напълно от нас - хората и това е любовта. Говоря за тази любов, която се крие в това да обичаме природата, както нашите предци са я обичали в миналото, да обичаме близките си, както те ни обичат сега и да обичаме себе си, защото ние сме това, което предстои. Ние сме бъдещето.

I място, Кристина Цанева, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Бъдещето е нещо, за което всички ние мислим и което предстои да ни се случи. Човекът е основният и най-съществен фактор, определящ бъдещето на планетата, но бъдещето е загадка за всеки един от нас. Ние само можем да гадаем какво ще е бъдещето след 100, 200, 300 години... Може би интернет ще стане мозъкът на всеки един от нас, може би ще можем да предаваме - емоции, усещания, чувства. Ще можем да управляваме голяма част от процесите в ежедневието си само със силата на ума си. Предаването на човешки емоции може би ще промени хората. Може би бъдещето ще е подвластно на изкуствения интелект, биотехнологията и нанотехнологията. Изкуственият интелект може да бъде и „най-лошото нещо за хората“ - той може би ще достигне границата на човешкия мозък, а може и да го надмине. Това ще доведе до дигитална трансформация на обществото. Роботите може би ще бъдат част от нашия живот. Роботи - лекари, учители или адвокати ще дават професионални съвети. Новите технологии може би ще могат да изработват нашите органи и остарелите части от тялото ни ще бъдат заменени като автомобилни части. Може би ще имаме вградени в тялото ни чипове, които ще подават информация към „лекарите роботи“ – от каква част се нуждаем. Процесът на остаряване ще бъде забавен. Нанороботи ще плуват в кръвта ни и ще ни предпазват от болести. Какво ще е бъдещето – зависи от нас. Човек се учи, докато е жив, но не винаги се научава. Затова, докато не се случи някой природен катаклизъм, човекът няма да разбере, че именно от него самия зависи бъдещето му.

От ранно детство чуваме думата природа, възприемайки нейната роля като на естествено местообитание на човека. Ние хората само се възползваме, без да се съобразяваме с нуждите ѝ. Интересуваме се само от себе си.

С развитието на човечеството и разцвета на технологиите, нуждите на хората се увеличават – в резултат, на което човекът се е превърнал в хищник за природата.

Силно се надявам, че човечеството на Земята ще успее да се споразумее за съвместни действия към решаване на глобалните климатични проблеми, към прекратяване на разрушаването и унищожаването на природата.

Аз искам да живея на чиста планета, искам хората да имат висока екологична култура, искам да опазим планетата си. Съвременното общество изисква независими хора, способни да поемат отговорност за своето бъдеще и за бъдещето на заобикалящия ни свят. Нужно ни е едно модерно, но по-чисто и зелено бъдеще, където човекът, технологиите и природата ще вървят ръка за ръка. Това е пътят, а от ЧОВЕКА зависи най-много бъдещето на ЧОВЕКА.

II място, Николай Кесов, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Бъдещето на всеки човек е в неговото въображение. На всекиго е различно, но моето е малко по-особено. Най-важното за мен е тази прелестна земя да бъде същата дори и по-добра след да кажем 40 или 50 години, за да може и нашите деца, внуци и правнуци да я обичат както аз я обичам сега. Да започнем от там, че горите не се секат, освен ако не се налага, защото в противен случай ще има наказание да бъдат засадени повече дървета, отколкото са отсечени и глоба от 1000 лева и почвите се натояват с прясна тор, а изкуствените са спрени от производство, а що се отнася до фауната почти всички изчезнали животни от преди сигурно 100 или 200 години са върнати към живот и живеят в специални резервати, а животните на изчезване не се убиват, защото ще има глоба и най-страшното е да те вкарат в затвора за браконьерство, вредните газове от бензин, нефт и др. са забранени и превърнати в по-поллезни газове и са по-евтини за шофьорите и водачите на МПС или ППС. Всички живеят в мир и хармония, като спазват някои правила. Те са по-лесни за възприемане: никой не сече или къса нещо растително, защото ще има наказание, както казах преди малко, всички деца ще ходят на училище, ще изберат задължително по 5 предмета на ден и избират извън класна дейност, за по-големите ще има по 6 предмета, ще учат в което училище поискат и т.н. Да не забравяме и технологиите. Както си го представям, така ще го разкажа. Има нови телефони, които се зареждат с батерии, за да не се налага родителите да плащат излишен ток, всички къщи не са с телевизори, които се включват в контакт, а има такива, които се зареждат със слънчева енергия, компютрите са същите като телефоните, къщите са направени от метал, за да могат да издържат на големи бури, а що се отнася за колите, ами, те не използват вредните газове, а използват новото по-евтино гориво и не се движат по пътищата, а във въздуха. Децата след като свършат училище имат часовници, които ги телепортират до дома им. Също така тяхното училище започва в 10:00 часа и свършва в 15:00, а за по-големите започва в 9:00 часа и свършва в 15:00 часа, не носят раници, защото имат електронни учебници. Относно здравето им те ходят всеки месец на лекар за ваксина, а за по-големите е за две ваксини. Нека не пропускате, че цигарите, алкохолът, дрогата и наркотиците за забраени в целия свят и са заменени с по-поллезни вещества, нужни на човека, когато е болен. Като заговорихме за лекарства със сигурност ще има лекарства за по-опасните болести като рак, туберкулоза и др. Джънк фудът е заменен с по-здравословна храна, също като сладките неща, които всяко дете обича. Истината тук е, че всеки си представя света по различен начин и тук аз споделих моя вариант и ако си мислите, че това е краят, ами, бъркате... Това е едва началото на един нов свят. Надявам се казаното от мен някой ден да бъде чуто и да има резултат, защото аз обичам това място и не искам да го изгубя.

III място, Бистра Боразан, 6 клас

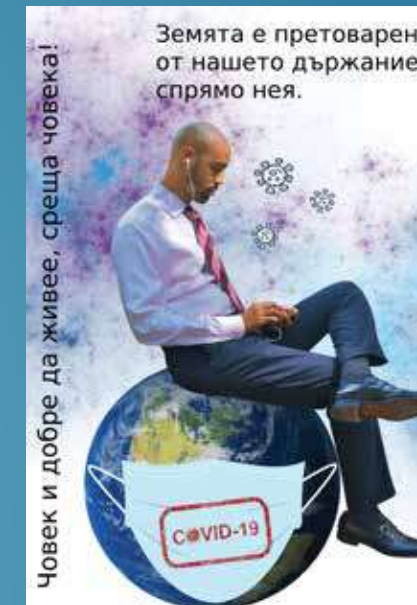
Категория: литературно-художествено произведение

I място, Йоана Атанасова, 5 клас

Категория: дигитално изображение

“Бъдещето на човечеството”

II място, Петя Медарова, 12 клас

Категория: дигитално изображение

“Бъдещето на човечеството”

I място, Даниела Венкова, 8 клас

Категория: дигитално изображение

“Бъдещето на човечеството”

Бъдещето на човечеството

Заплетени в ритъма на забързаното ежедневие и притиснати от личните проблеми, ние често забравяме за проблемите на околната среда. Историята на човечеството е свързана с природата, още от времето, когато хората са живеели в пещери и са се прехранвали с дребно замеделие и лов. Напоследък обаче, контактът на човека с природата е силно забравен, и това е основната причина той да проявява безотговорност към нея. В същото време човекът се счита за единственото разумно същество на планетата.

Но изглежда човешкото мислене е насочено по-скоро към разрешаване на собствените си проблеми, отколкото към спасяването на околната среда. Природата дълго е била в състояние на екологично равновесие преди човекът да започне да ѝ оказва влияние. Човешката дейност силно е променила околната среда и продължава да я променя, като оставя след себе си трудно заличими следи, сред които е незаконната сеч, изчезването на животински и растителни видове и не на последно място замърсяването на биосферите. Човешката дейност е целесъобразна и съзнателна, което означава, че последствията от нея са вече ясни преди тя да бъде осъществена.

Дълго време човекът е взимал от природата това, от което е имал нужда и е време да и се отплати. Единственият начин е да скъса с безотговорността и незаинтересоваността и да се насочи към природосъобразен начин на живот.

Истината е, че бъдещето на човечеството е в нашите ръце. Ние не сме господари на природата, но се държим като такива. Смятаме се за свършени, изтощаваме планетата, изразходваме безразборно ресурсите, които получаваме от нея, замърсяваме всичко. Аз не съм такъв човек. Съзнавам, че всяка стока, която купувам и използвам за своите потребности, оставя своя отпечатък. Осъзнавам, че макар и да не искам, аз също замърсявам околната среда, но съзнавам и най-важното, че имам силата да променя нещата и това е нещото, което всеки ден, час и минута ме кара да се боря. С удоволствие участвам в инициативи по почистване, залесяване в училище, опитвам се да събирам отпадъците си разделно, което се оказва невъзможно в нашия град или поне да ги изхвърлям на определените места, и използвам това което природата ми дава, като се стремя да не я експлоатирам безмилостно. В заключение мога да кажа, че има надежда, защото виждам, как хората започват да осъзнават не само своето място в природата, което е бъдещето на човечеството, но и отговорностите които носим със себе си. Опазването на околната среда е дълг на цялото човечество. Надявам се, да успеем да съхраним неповторимото природно богатство и да го опазим от вредите, защото бъдещето на човечеството е в нашите ръце. Нека всеки един от нас засади поне едно дръвче в своя дом, в знак на благодарност и нека не позволяваме думата бъдеще да изгуби смисъла си.

I място, Йоана Минчева, 8 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Бъдещето на всеки човек и на човечеството като цяло може да бъде какво ли не. То е това, което предстои да ни се случи и за това ние толкова много се интересуваме от него. Всичко е прекалено относително, за да мислим по въпроса. Но в крайна сметка това, което ни предстои, зависи изцяло от това, което правим в момента. Векове наред още от пра ерата с помощта на своя интелект способности и изобретателност, хората допринасят за развитието на Света и така изграждат своето бъдеще. Но днес ние живеем в един усъвършенстван и модернизирани свят, където всичко се случва със светкавична скорост и разбира се с голяма помощ на технологиите.

Самозабравили се, потънали в натовареното си ежедневие и отдадени изцяло на интернет пространството, забравяме за цената на времето ни и ползите, които то ни допринася. Вследствие на поглъщането ни от технологиите, макар че от гледна точка на перспективата, те са носители на куп възможности и безгранична комуникация, това пренебрежение към Света ограничава времето ни за развитие и изграждане на бъдещето. Без да се замисляме, че то ни застига, винаги.

Дори днес е бъдещето на вчера, дори сега, в условията на тази неочаквана пандемия, ние мислим за утре. За едно по-добро утре без ограничения и вярваме, че то ще дойде неизменно. И в крайна сметка тук нещата отново опират до самите нас и действията ни.

Всеки от нас мисли за бъдещето и всеки от нас има различни идеали и различни представи за това какво е било, какво е сега и какво ще бъде, но никой не може да бъде сигурен. А, защо е нужно да мислим, след като можем да си представяме! Може би някой ден ще умеем да владеем материята толкова добре, колкото дори не сме си мечтали. Може би човекът ще изобрети или открие толкова много неща, за които дори не сме си и представяли, че са възможни. Науките също ще продължават да се развиват и дори благодарение на технологиите, някой ден може да сме способни да достигнем до толкова далечни места, за съществуването, на които днес не знаем. Възможностите и уменията на хората са безгранични, още повече, че сега имаме и помощ от страна на технологиите. Стига само да имаме желание и да положим усилия всичко може да бъде постижимо.

Защото няма невъзможни неща! Но бъдещето е далечно и за да осъществим тези мечти, първо трябва да погледнем към настоящето и да решим сегашните си проблеми. Живота на нашата планета няма да е вечен. От нас зависи да направим всичко, на което сме способни за развитието на Света и заедно да положим основите за едно по-добро утре, за да предоставим на следващите поколения възможност да надграждат. Времената, в които живеем, са трудни сами по себе си. Всичко днес изглежда плашещо и странно. Но заедно малко по-малко ще успеем да ги подобрим. Защото „малките крачки днес, водят до големи промени утре“!

II място, Неделина Минкова, 9 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

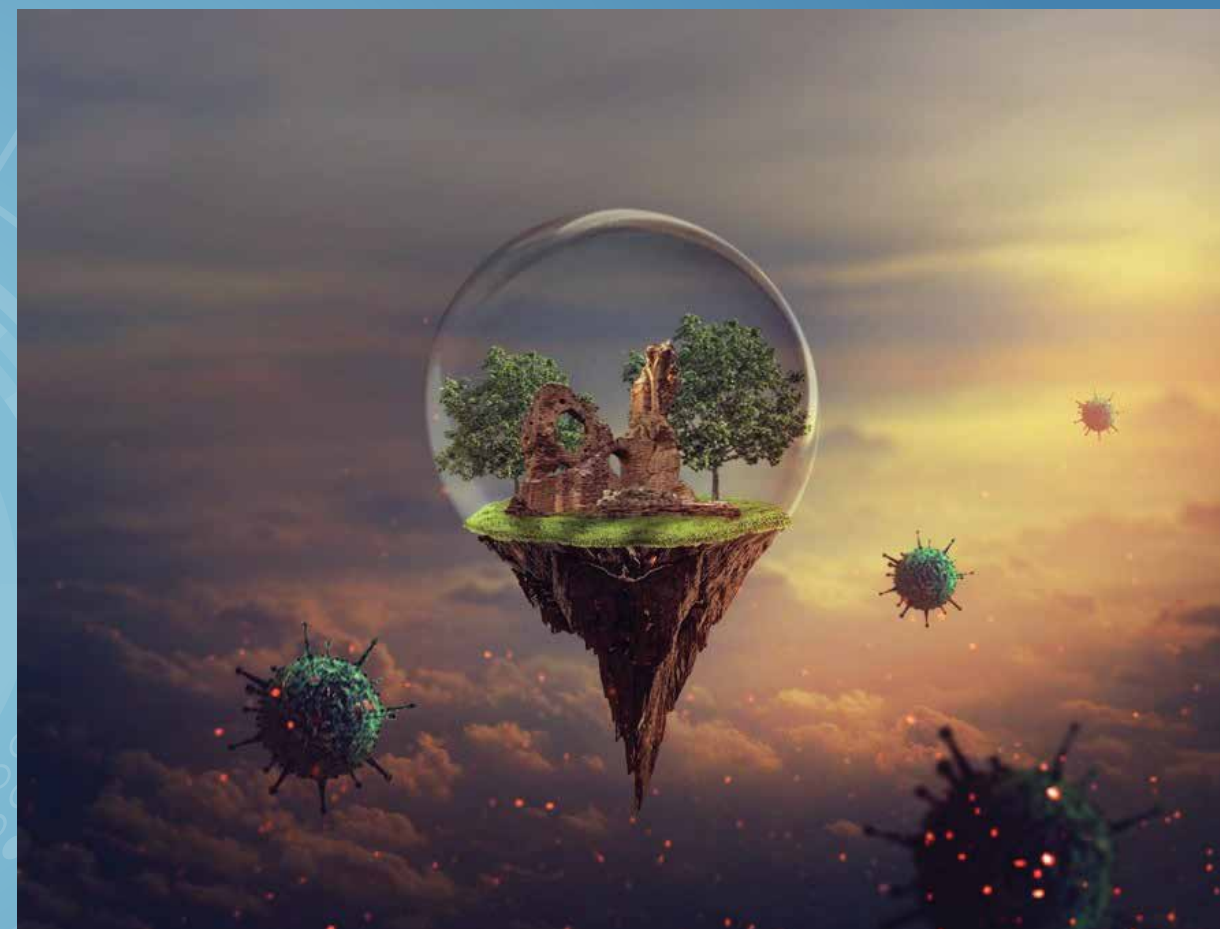
„Бъдеще“ - дума, която крие в себе си много мистерия, неизвестност, тайнственост... Едва ли е имало човек в миналия век, който да си е представял бъдеще, в което пазаруването ще става само с един клик, общуването между хората ще заеме преврат в дигитално измерение, домакинята ще бъде улеснена в ежедневните си дейности - прането от ръчно, става автоматично, готвенето от задължение, става удоволствие с помощта на „мултикукър“. Някой беше казал, че мечтите ни трябва да бъдат мащабни. И да, защото ако не мечтаехме така, то днес нямаше да сме заобиколени от ежедневните удобства, с които сме свикнали. Ако никой не бе мечтал мащабно, то днес нямаше да очакваме с трепет и вълнение първият лицензиран път до Марс. Нашето ежедневие все повече зависи от технологиите, които непрекъснато еволюират. Това неизменно ще доведе до навлизането на свръхестествени технологии.

Но с всяко положително нещо идва и отрицателно. С използването на технологиите, имунитетът ни отслабва, навлизат все по-упорити и мутиращи вируси. Пресен пример е COVID-19. Но благодарение на технологиите има и успешни ваксини, позволяващи имунна защита.

Бъдещето на човека е било и ще бъде неизвестно, тъй като приспособяването на даден индивид към нещо ново, не е идентично за всеки. Тези, които успеят да се приспособят – те ще оцелеят. Мисля, че ни очаква живот, в който няма да има животни, размножени по естествен начин, ще се храним с храни, отглеждани в лаборатории, ще се возим в превозни средства, задвижвани от компютри, чувства като обич, омраза, завист, състрадание ще бъдат много чужди на хората. Човечеството ще достигне едно ниво на съществуване, в което ще сме изцяло зависими от свръхестествени индивиди и...

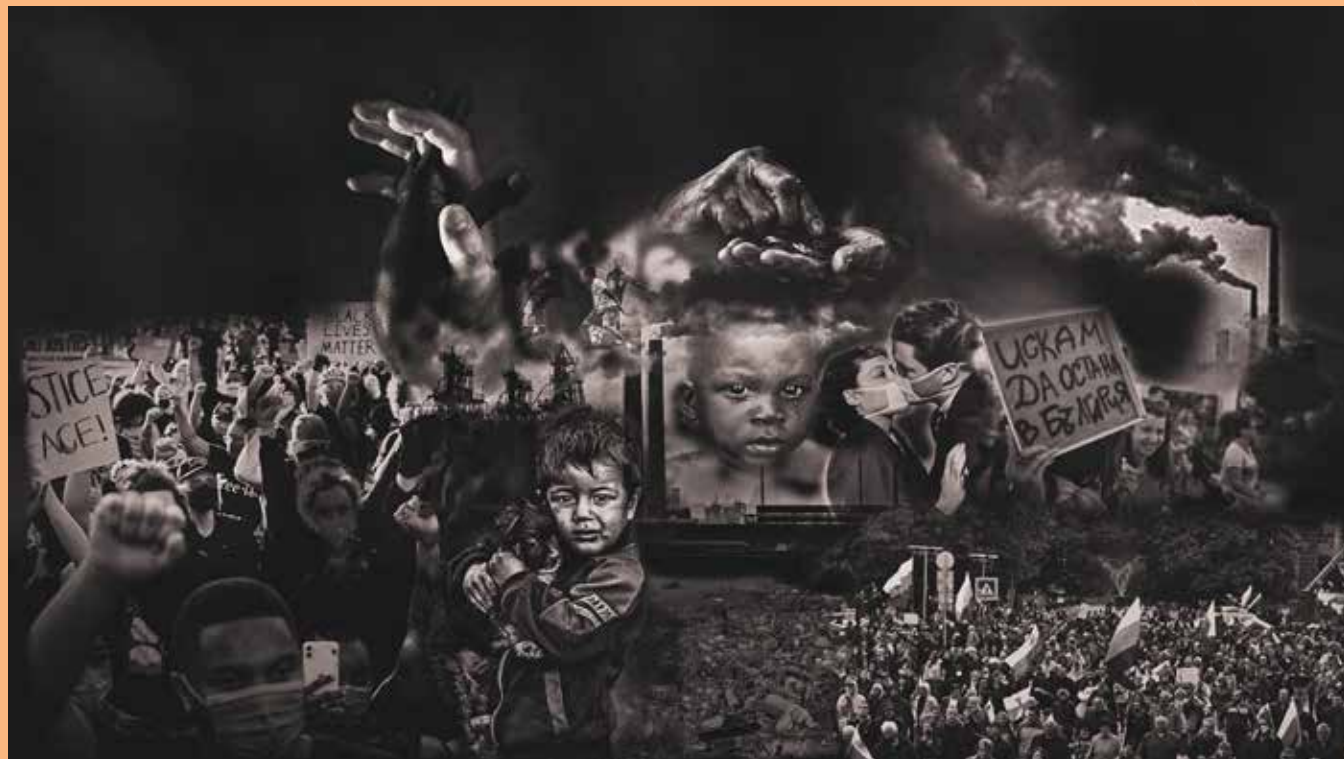
...Всеки човек се надява бъдещето му да бъде по-добро, по-светло, по-спокойно. Но никой не знае на каква цена ще получи всичко това.

III място, Никол Брайкова, 8 клас
Категория: литературно-художествено произведение

I място, Надя Ценова, 11 клас
Категория: дигитално изображение
"Минало в настоящето"

II място, Божана Стоева, 8 клас

Категория: дигитално изображение

"Искам да остана в България!"

Приказка - стара, колкото света

Баба ми не беше начетен човек, но умеше да пише и да чете не лошо, беше живяла в годините на тоталитаризма и беше преживяла много болести и чуми, които медицината вече познава добре и овладява. Разказваше ми за деноминацията, за купонната система, за падането на Режима и за построяването на новите заводи и мини, за времето, в което имало режим на тока, а водата била достъпна, само ако имаш кладенец. Преживяла беше много, и днес, когато ни сполетя пандемия каза: „И това ще мине! Минахме през толкова много неща!“

Помня една приказка, която тя обичаше да ми разказва, когато бях малко момче, стара приказка, колкото света - за Бог и сътворението на света. Баба казваше, че на Него не му били необходими никакви материални средства, за да създаде света, а единствено обич. Била необходима една негова дума, за да грейне слънцето, да потекат реки, да разцъфтят цветя и да запаят птици. През първия ден той решил да създаде светлината и нея Той нарекъл ден, а тъмнината - нощ. Във втория и третия ден създаде синьото небе и въздуха, оформил реките и моретата, а там, където останала суша, нарекъл земя, в която покълвали семенца, за да израснат растения и цветя. На следващия ден създаде Слънцето, Луната и звездите, а в ден пети създаде рибите и птиците, които пръснал да летят в небесата. После създаде животните – козела, кравата, мечките, лъвовете, лисиците и в края на шестия ден създаде човека, който трябвало да бъде господар на Земята – да се грижи за нея, да пази животните и всичко, което Бог е сътворил. Така Той сътворил планетата ни. И за да бъде хармонична и свършена оставил човеците да се грижат за нея. А, човекът трябвало да се подчинява на Бог, да го обича и да върши добри дела. Но дошъл ден, в който човеците на Земята станали твърде много и връзката им с Него била разрушена. Те все по-малко го чували и почти не говорели с него. Един ден създали общност и решили да построят една голяма пясъчна кула към небето, искали да се извисят по възможности над Бога, не по-близо до него, а дори и по-високо от Него. И строяли ден и нощ своята нова постройка, отдадени на идеята за прогрес. Секли дърветата безмилостно и ги поставяли като скелети на новата кула, копаели от земята, за да закрепят стениите, а унищожавали големи площи и растения и вадели вода, докато езерата и моретата не пресъхнали, а рибите останали без дом и семейства. В света вече не останали тайни и колкото по-нагоре се изкачвали хората, толкова по се отчуждавали. Те се карали постоянно и спорили за напредъка и устойчивостта на кулата и новите технологични постижения, започнали да предизвикват по между си злоба и завист. И тогава Бог, който ги гледал от небето дълго време безмълвно, се ядосал. Започнал да им изпраща урагани, земетресения, наводнения, пандемии и пожари. Отнел им чистия въздух и ги оставил без питейна вода. Тяхната велика пясъчна кула рухнала на земята и станала на пух и прах. Дошло времето на глад и жажда, сякаш идвал краят на света. Потънали в черни мисли само единствена надеждата последна не ги напуснала в този мрачен ден, че неразумно хората постъпили и искали от Твореца по-високо да застанат. Помолели се за благополучието и благоденствие. Повикали Бог в себе си и помолили за помощ да поправят стореното зло на планетата. Започнали да си говорят, сдобрили се и забравили споровете. Всяка вечер седели и мислили как да бъдат полезни за всяка малка твар на Земята. Оттогава поколенията започнали да се сменят много бързо, нароили се отново много нови растения, птици и живи същества. Горите се разлистили, по лудешки заглушително се радвали и възрастни, и деца. И повече никой не помислил да бъде по-велик от Него и да надмине Неговите дела.

I място, Мирослав Пешев, 9 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Приказка за Земята

Още от най-далечни времена нашите майки ни разказват приказки за лека нощ. Четат ни ги във вечерите, в които, сгушени в топлото легло очакваме да ни посети сънят. Така се случило и тази късна декемврийска вечер. Навън валил на едри снежинки чист и пухкав белият сняг. Коминчетата пушели, а димът от тях излизал на едри сивоснежни облаци и отлитал в небесата. И тази вечер лампичките на домовете приблесвали като големи звезди сред падащия сняг. Малката Мария, сгушена под топлото си юрганче чакаше майка си за новата приказка.

- Мамо, разкажи ми приказка, моля те? - помолила Мария своята майка. Марийка беше любознателно дете, малките ѝ черни очички блещукаха като звездички, жадни за нови истории. В ръчичките си тя винаги държеше книжката за планетите, която баба ѝ подари за втория рожден ден. Тогава тя още беше много малка, за да чете, но достатъчно умна, за да запомни страница след страница от вълшебния свят на Космоса. Вече години имаше тази книжка, но я пазеше като безценно съкровище. Тя беше научила всичко за планетите в Слънчевата система - Марс, Венера, Юпитер, Меркурий, Сатурн, Уран, Нептун, Слънце и Земя. Но беше впечатлена най-много от планетата Земя. Според нея най-голямата привилегия, която ни беше дадена е да живеем именно на нея.

С годините тя започна да се интересува от бъдещето на човечеството и бъдещето на планетата. Дадена ни е изключителната възможност да откриваме континенти, други страни, даже и други планети, да плаваме през океаните, да достигаме до съкровищата на морските дъна, да покоряваме планинските върхове, а рушим, замърсяваме и убиваме. Майката на момиченцето се настани удобно до нея, отвори енциклопедията, която тъй грижовно Мария пазеше, на изображението на планетата Земя и разказва.

Още от дълги времена съществувала планетата Земя. Тя била най-красивата от всички планети – имала красиви планини, бистри морета и реки, зелени поляни и долини. Въздухът бил толкова чист, че изпълвал гърдите на хората със свежест и ухание. А, хората, които живеели на Земята били щастливи от тогавашния си живот. Оцелявали чрез плуване, отглеждане на нови и различни видове добитък и растения. Всичко било прекрасно и чисто.

Но какво се случило?! На хората тази простота не им достигала. Те искали да променят начина си на живот. Започнали да изсичат дърветата, за да строят кораби; да строят заводи, с чиято работа замърсявали въздуха; изгаряли или изхвърляли отпадъци в реките, океаните и моретата; създавали първите автомобили, за да се придвижват до далечни точки, но замърсявали въздуха с изгорелите газове. Във войни за завладяване на територии бивали опожарявани и унищожавани цели територии. Човечеството на Земята се увеличавало, ставало по-алчно и по-амбициозно в желанието си за надмощие. Планетата се задъхвала. Храната не достигала. Така в целта си за оцеляване и напредък, за постигане на висок технологичен прогрес, в целта си хората да задоволяват желанието си да бъдат по-независими технологично и да откриват нови технологии, връзката им с природата и земята била окончателно разрушена. Марийка хванала ръката на майка си.

- Мамо, можем ли да ги спрем? - очите ѝ били насълзени, но изпълнени с надежда. Майка ѝ се усмихнала, погалила я по-черната дълга коса.

- Ще опитаме, скъпа! Ще опитаме.
- Поела въздух и продължила - Благополучието на хората на планетата зависи от вярата, която имаме в бъдещето. Ще ти разкажа, бъди търпелива! - казала майката. Тя погледнала през прозорчето и вниманието ѝ било привлечено от наблизо строящият се нов завод. Стотиците светлини на комина, който извеждал дима от него, огряваше облачното пространство на небето и изгорелите звезди изглеждаха сякаш си били направили стълбичка от небесата към Земята.

- Не е трудно, моето момиче, чрез новите технологии за опаковане и изгаряне на битовите отпадъци, чрез филтриращите системи за пречистване на въздуха, който излиза от комините, а строителството ще става с нови материали. Ще спрем използването на изкуствени торове. Няма да използваме пластмасови опаковки за вода, а стъклени. Няма да съществуват найлонови торбички, а хартиени. Ще спрем замърсяването на водата и природата с отпадъци, ще пазим водата и природните ресурси от разхищение, ще разпределяме в отделни контейнери отпадъците, за да могат да бъдат преработени и използвани пак. Ще придобием култура на нов тип хора, които ще засадят много нови дървета на мястото на изсечените, за да стане по-чист въздухът, който дишаме. Няма да има нелечими вируси и пандемии. Природата ще започне да се възстановява, когато водоемите се напълнят с вода, а животните спрат да бъдат убивани и погубвани от браконieri и колекционери. Тогава връзката ни с природата ще бъде възобновена. Тогава смисълът за напредък ще бъде различен, защото ще разберем, че ние не сме сами на планетата Земя, а живеем и оцеляваме благодарение не само на общността, а на хармонията с всички природни и животински системи. Конфликтът между човека и земята ще бъде разрешен тогава, когато всички хора осъзнаят, че животът на планетата зависи от това как ние се отнасяме помежду си. Благополучието, хармонията и вярата ще променят начина ни на живот към по-добро. Така ще живеем, ще учим, ще работим, ще спортуваме, ще се забавляваме и ще пътуваме в една по-здравословна и чиста среда.

- Мамо, а какво ще стане с буквичките и с книжките?

- Това вече е друга приказка – казала майката-А сега затвори очички и заспивай.

- Но приказката свърши ли?! – жално погледнала Мария майка си.

- Не , нали ти казах, това е приказка без край. Детето затворило очи, прегърнало любимата си книжка за планетите и се унесло в сладък сън. Какво сънувало?! Познайте! Вероятно и тази нощ сънува планетата Земя с чистия въздух, със зелените поля и величествените вълшебни гори, цъфналите цветя по градините, бистрите поточета и чистото синьо небе. А, Вие?! Огледахте ли се днес? Погледнахте ли улиците, по които вървите, потърсихте ли сред облачното небе звездите, отправихте ли поглед към върха на Стара планина, за да видите вечно зелената поляна пред него, погалихте ли животното, засадохте ли дърво? Помислихте ли за бъдещето, за нас, за Вашите деца и какво наследство ще ни оставите, тук на планетата Земя?! Бъдещето е във всички нас!

Бъди отговорен днес, за да ни има утре!!!

II място, Мария Пенева, 8 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Аз мисля, че интересът ни към бъдещето е в желанието ни за живот и стремежа към идните ни дни. Бъдещето носи със себе си една загадка за съдбата на всеки отделен човек. Съдбата ни може да бъде каква ли не, но в крайна сметка това, което ни предстои, зависи изцяло от това, което правим в момента. Всички ние градим бъдещето, определяме неговия добър или лош край с действията си. Въпросът е какво трябва да направим за едно по-добро бъдеще на човечеството? В момента светът е съсредоточен върху появата и унищожаването на Covid 19. Медиите денонощно съобщават за заразени и починали хора.

Човечеството е в шок. Много от големите предприятия даряват пари за закупуването на апаратура за болници в инфекциозните отделения. Всички се опитват да намерят начин да се справят с вируса. Страната ни е в извънредно положение. Затворят училища, детски градини, дискотеки, барове, фитнеси, молове, а работят само аптеки, хранителни магазини, банки. За щастие или не, измислиха ваксини, с които ще се предпазим. Докъде ли ще стигнем, дали всичко ще се върне на мястото си?! Всичко зависи от нас - хората. Мисля, че всички сме на мнение, че технологиите, в днешно и в бъдеще време, ще се развиват още повече. Благодарение на тях икономиката и населението се развива и с тяхна помощ се опитваме да се справим със случващото се в света. Дали в тях именно е бъдещето на човечеството, защото някои хора смятат, че хората ще загинат, за да останат само технологиите. Според мен новите технологии ще помогнат на човека да лети до известни ни на този етап само от телескопа места. Ще може да се справя с пандемии и вируси чрез нови открития в медицината. Ще може да произвежда нови системи за опазване на природата. Човек не може без нови технологии, затова се измислят все повече и повече такива. От друга страна, ние хората сме главната причина те да съществуват. Аз мисля, че всъщност бъдещето ни се крие именно в това дали осъзнаваме смисъла на нашето съществуване и правилната употреба на ресурсите на планетата? Мисля, че човек е способен на всичко, стига да има вяра и желание.

Да, малко са хората, които имат власт и могат да предприемат и вземат решения за всички, но и ние можем с прости действия да подпомогнем за живота на планетата ни като цяло, защото и от нея зависи бъдещето ни, защото усилията ни тежат, колкото тежи успехът. От първата до последната крачка. Усилията – от плахите, до генералните и до безразсъдно смелите, защото е нужен кураж, за да промениш светогледа си, мирогледа си, желанието си да излезеш от зоната си на комфорт. Бъдещето е споделен поглед към нещо по-добро. Човечеството може да живее без климатични катаклизми, ако се грижи повече за природата. Наводненията, пожарите, пандемииите, войните, замърсяването на водите и избиването на животните, са резултат само и единствено от културата на общността и от нея зависят мирът и хармонията, в които ще продължим да живеем, защото можеш да си купиш скъпоценен камък, но не можеш да си купиш въздуха, който дишаш. Към това трябва да е насочен погледът на всички хора. Заедно, обединени, силни, можещи и гледащи само в една посока – право напред!

III място, Павлина Николова, 12 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Дали бъдещето зависи от нас? На този въпрос ще получим различни отговори, но според мен само един е верен и той е – да, зависи. Бъдещето е част от живота, който ние създаваме. Както е казал Жан-Пол Сартр: „От човека зависи бъдещето на човека“. Първо трябва да се замислим как влияе нашето съществуване на обграждащия ни свят, какви са моралните ни задължения към бъдещето и какво сме длъжни да направим за следващите поколения. Всъщност замислете се, ако ние днес не направим нещо, какво ще има за нашите деца, какво ще остане? Дали ще бъде това, което е сега, дали ще стане по-зле, или пък по-добре? Как ще живеят нашите наследници и ние самите - всичко е в нашите ръце. Човекът е допринесъл много за покачването на стандарта си на живот през годините. Например открил е кожата за облекло, топлата вода, електричество, простроил е мегаполиси. Напредъкът в медицината е забележителен и продължава развитието в тази посока. Но освен всички тези неща, човекът е измислил и войната, а покрай нея са открити и оръжия, които нанасят неопикуема вреда на целия свят. И днес, в модернизирания 21-ви век с напреднали технологии, продължаваме да ставаме свидетели на много нови неща, които човекът измисля. Ето например глобалният проблем с коронавируса – смятам, че човешкият разум е измислил това, а с каква цел - има много теории. Дали е психологическа война? Дали е с цел да се намали гъстотата на населението? Или пък някаква сила ни наказва за отношението ни към природата? Всеки е свободен да достигне до своя собствен извод! Поведението ни спрямо околния свят е в основата на нашето бъдеще. Ако сега успеем да използваме разумно богатствата на природата, може би няма да ни се налага да се сблъскаме с бъдещи пандемии, а и ще подсигурим едно по-добро място за нашите наследници. Нека не забравяме, че всеки един ресурс ни е необходим. Ние постоянно изчерпваме природните си ресурси, за да оцеляваме, но дали ние ги използваме правилно? Или ни се струва, че природните ресурси са неизчерпаеми и можем да ги ползваме колкото си пожелаем? Ами всъщност колкото и крайно да звучи - без тях няма да има бъдеще! Повечето природни ресурси са оскъдни и следва да се използват икономично и рационално. По оценка на някои специалисти, ако нефтът на нашата планета се добива с досегашните темпове, ще стигне за 50 години напред, а запасите от природен газ – за 100 години. Това е толкова скоро! Един от най-важните фактори днес, а и в бъдеще, е автомобилостроенето, защото без автомобили днес животът е немислим. Да имаш кола дори вече не е прищявка, а необходимост. Но за автомобилите е нужен нефт като източник на енергия, а широката му употреба създава сериозни проблеми на околната среда. На мнение съм, че най-добрата алтернатива на двигателите с вътрешно горене, са електрическите коли. Но за най-добър ефект, зареждането им трябва да се осъществява чрез слънчеви зарядни станции, за да не се увеличава употребата на електрическа енергия. По този начин ще се уравни климатът, тъй като глобалното замърсяване влияе на топлите и студените въздушни течения, от които се влияе климатът на земята. И да, аз лично достигнах до своя извод, че може би природата си отмъщава за нашето неразумно използване на всички богатства от околния свят. И докъде ще стигнем, ако продължаваме в същия дух? Смятам, че до никъде! Човекът живее, за да създаде семейство, т.е. да остави следа след себе си, но какъв е смисълът от това, ако ние самите им оставим една разруха? Ще направя всичко възможно сега, за да не се притеснявам после! Предизвиквам всички ние да бъдем по-отговорни към планетата, за да има и по-добро бъдеще.

III място, Ивайло Богданов, 9 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на планетата

Болест ли е самотата?

Истинската самота означава пълно скъсване на духовните връзки на човека, така и със самия себе си. Психиатрите образно казват, че самотата е сестра на депресията. Не всеки самотен човек страда от депресия, но всеки, когато тя измъчва е самотен. Самотата не се поддава на измерване като високата температура, не се проявява с ясни симптоми като скарлатината. Тя принуждава човека да я прикрива. Често хората, страдащи от самота, изглеждат твърди весели и общителни. Самотата убива... Бавно и мъчително... Всеки ден частица от теб си отива... Самотата е възможно най-тясното пространство на съществуването ни. Поради това самотата може да бъде употребена като социална клаустрофобия. Отвъд самотата е смъртта. Всъщност и самотата е смърт. Тя има само това предимство пред смъртта, че крие в себе си възможност за връщане към живота. Но от друга страна, самотата е по-мъчителна от смъртта, защото е онази наша смърт, която можем да наблюдаваме. Самотата е предварителна смърт.

I място, Мария Стоянова, 11 клас

Категория: литературно-художествено произведение

I място, Василена Георгиева, 9 клас

Категория: дигитално изображение

"Бъдещето на планетата"

Бъдещето на човечеството

Колко ли хора се замислят за общото ни бъдеще на тази земя? Един, двама, може би десетки, стотици или милиони? Искрено се надявам да са повече хората, които мислят за това, което ни предстои като общност, защото то зависи от нас. Аз лично си представям бъдещето оптимистично. В следващите редове ще дам идея, за която вярвам, че всеки ще се замисли.

За разлика от миналото, днес силно развити са технологиите. Играят главна роля в ежедневието ни – в свободното време, когато аз и моите приятели играем игри онлайн, в училище, защото вече дори учим виртуално, и на работното място на много хора, които не работят само в IT сектора. Със сигурност и в бъдеще технологиите ще бъдат водещи за живота на човечеството. Те коренно ще променят ежедневието ни, голяма част от сегашния живот ще бъде забравен и дигитализиран. Може би ще се намали прякото общуване между хората – това отдалечаване дори вече е започнало да се случва. От една страна, заради пандемията, а от друга страна, заради компютрите, телефоните и таблетите, които са предпочитани от нас младежите. Когато излезем с приятели много често забравяме, че сме заедно и започваме да играем с телефоните си. А, правилно ли е това? Разбира се, че не! Да, аз лично осъзнавам, знам, че няма нищо по-ценно от прекия контакт между хората. Със сигурност няма как да избягаме от тази действителност напълно – дори телефоните занапред ще ни бъдат още по-нужни. Вече всички битови сметки могат да се платят онлайн, дори може да не излизаш от вкъщи, а с един клик да имаш доставени продукти у дома. И за всичко това допринесе и коронавирусът – научи ни да бъдем сами, да празнуваме с много малко хора на трапезата, да учим от разстояние, да общуваме от разстояние. Но ако спрем социалните си контакти напълно в какво ще се превърнем? Може би няма да бъдем пълноценни. Човекът е социално същество и има нужда от жив контакт с другите.

И все пак пандемията ще си отиде - няма да е все така. Но как ли ще продължим тогава, след като всички свикнахме да живеем в един по-различен свят? Аз съм от хората, които много често си задават този въпрос и мисля, че бъдещето отново ще си служи с технологиите, но нека всички ги използваме с мярка, т.е. да ги използваме, когато могат да ни бъдат полезни. Много ме впечатлиха думите на Даниел Глатауер, „... да общуваш с човек по телефон, който живее в същия град е извращение“. Аз обещавам на себе си, че когато един ден всички бъдем свободни, ще посещавам по-често моите приятели и роднини. Ще бъда с тях, но ще оставя телефона си вкъщи, ще предлагам на тях да направят същото. Нека отново да бъдем близки един с друг. А, ти ще го направиш ли?

II място, Петьо Атанасов, 9 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Всички ние сме много любопитни какво ще се случи в бъдещето. Но изобщо някой замисля ли се, че именно ние хората го структурираме? Всеки човек трябва да има собствени цели и мечти, с които да изгради своето бъдеще. Обаче, когато става въпрос за бъдещето на определена група от хора ние трябва да се съобразяваме и да приемаме мнението и желанията на околните. Светът става все по-модерен и улеснен за живеене, защото технологиите напредват с всеки изминал ден. Измислят се нови програми, с които можем по-лесно да вършим задълженията си къщи, в училище и на работното си място. Променянето на света обаче не зависи само от технологиите, които се измислят.

Променянето на света засяга всички тези теми, с които светът става по-различно място за живеене. Лично за мен най-интересната тема за това е „Глобалното затопляне“. Нещо, което не зависи от технологиите, а от самите нас - хората.

Всички ние поне веднъж сме изхвърляли някакъв отпадък без значение колко голям е бил той. Именно от тук започва всичко. Не сте ли забелязали как започват да стават по-редки случаите, в които зимата вали сняг и се пързаяте с приятели, а пък лятото е по-горещо? Това се дължи именно на „Глобалното затопляне. Може да не осъзнаваме все още колко голям проблем е това и колко голяма роля заема в бъдещето ни. Всички ние замърсяваме нашата планета всеки ден само докато отидем до училище или работа. Пушекът, който изкарва колата или автобусът замърсяват въздуха. Заводите, които също изкарват неопределено количество пушек и вредни емисии, изхвърлянето на отпадъци по неопределените за тази цел места и други. Всеки човек замърсява всеки ден по някои от тези начини. Сега никой не обръща толкова голямо внимание на това, но след време това ще създаде огромни последици за света и неговото развитие. След време ще се разтопят всички ледници, ще се повиши нивото на Световния океан при това покачване на водата ще се залее част от сушата. Ще се промени климатът на цялата Земя. Това ще изиграе роля върху много животински видове, както и върху растенията и хората.

Тази прекрасна планета, която е дала живот на всички нас ще се преобърне и няма да е същата. По този начин ние няма да имаме нормално бъдеще и нормална възможност за развитие. Ние не можем да спрем напълно замърсяването на света, но можем да го ограничим. Когато имаме възможност да отидем на определено място пеша или с колело, или изхвърлим отпадъка си в кошче. Всички ние трябва да бъдем безкрайно благодарни за това, което ни е дала нашата планета Земя и да ѝ се отблагодарим, като я пазим и поддържаме чиста. Всички ние трябва да мислим за бъдещето си, а без нашата майка Земя, бъдеще няма.

I място, Диана Додекова, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Цялата история на човечеството е свързана с природата. Още от времето, когато хората са живели в пещери и са се прехранвали с лов и дребно земеделие, до съвременния свят, известен с това, че принадлежи към така наречена технологична епоха в развитието на човечеството. За съжаление обаче, напоследък контактът на човека с природата е силно закърнял и е оставен на втори план. Може би и това е основната причина ние хората да проявяваме безотговорност към нея. В същото време, човекът счита себе си за единственото разумно същество на планетата.

Истината е, че бъдещето на Земята е в нашите ръце. Ние не сме господари на природата, но сякаш се държим като такива. Смятаме се за свършени, недосегаеми, изтощяваме планетата, харчим безразборно ресурсите, които черпим от нея, замърсяваме всичко, което е разположено под, върху повърхността ѝ и над нея. Но не всички хора сме такива. Аз също не съм. Възрастта ми е твърде крехка и не ми позволява да се изправя срещу проблема, защото безотговорността и загърбането на проблемите на нашия роден край, на страната и на планетата Земя като цяло са присъщи, както на възрастните хора, така и на нас децата и то не защото ние желаем да бъдем такива, а защото все още сме твърде малки, за да го проумеем.

За да можем да постигнем успех ние всички трябва да обединим усилията си за опазването на планетата, за да има човечеството едно по-добро бъдеще и да продължим да живеем в един по-добър свят. Но всъщност промяната трябва да започне от самите нас от нашите нагласи и от самосъзнанието ни.

II място, Виктория Цанова, 5 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

С навлизането на новите технологии - смартфони, компютри, планшети, роботи и други, нашето човечество става свръхмодерно и независимо. В ежедневието ни има офиси и предприятия, в които хората са заместени от роботи. По този начин, чрез заместването на хората, един ден роботите ще бъдат бъдещите обитатели на планетата Земя. Роботизираните хора в бъдещето няма да подлежат на болести, стареене, омраза и насилие.

Колите, които днес замърсяват околната среда и природата, отделяйки вредни емисии и газове, ще бъдат проектирани така, че да се движат на ток, а в далечното бъдеще дори и ще летят.

Всичко, което днес изхвърляме в природата като пластмасови и други битови отпадъци, някой ден ще бъдат заменени от биоразградими материали, които ще се разграждат в природата за много по-кратко време от пластмасата например, на която ѝ трябва поне 500 години за пълно разграждане.

Друга промяна в бъдещето най-вероятно ще бъде в нашето обучение. Ние учениците от целия свят към този момент се научихме да се обучаваме от нашите домове - чрез дистанционно обучение, заради нов вирус, наречен COVID-19. Дори някои от нашите родители и много други хора по света също работят от къщи. Според мен по този начин всичко ще премине в онлайн среда.

Днес бъдещето на човечеството изглежда несигурно. Човекът се чувства като самотна клонка на дървото на живота, изключително крехка, застрашена от природните сили или от собствените грешки.

Според мен, ако хората се грижат за своята планета Земя няма да има повод за размисли, свързани с края на света. Вярата на хората е, че ако се грижат за планетата, която е нашият дом, тя ще бъде „по-мила“ и „по-жалостлива“ със своите жители.

Промяната трябва да започне от самите нас, нашето поведение и нашето самосъзнание. Не трябва да изхвърляме отпадъците си в природата, където ни падне, а само на обозначените за това места. Природните горива, които използваме трябва да бъдат заменени с друг вид биологично съобразени материали. Изсичането на горите трябва да бъде спряно на момента, защото дърветата са основния източник на кислород, който ни е нужен за да дишаме. Трябва също да ограничим придвижването ни с лични автомобили, които са основният замърсител на въздуха, а вместо тях да използваме повече градския транспорт или автомобили на ток.

Ние, като деца на нашата планета, трябва да я пазим чиста и да ѝ благодарим, че тя е нашият дом. А, за да осигурим по-добър живот, както на нас самите, така и на нашите деца за в бъдеще, ние трябва да се грижим за нейната природа. Защото, както един родител иска най-доброто за своето дете, така и планетата Земя иска най-доброто за своите творения, които са именно околната среда, състояща се от флората и фауната, безкрайните красиви природни пейзажи и гледки, които ни е подарила, но ние не оценяваме, а застрояваме и разрушаваме с действията си. Наша е задачата да пазим „децата“ на планетата, защото в противен случай тя ще накаже нашите наследници.

Тя ще си отмъсти с природни бедствия като например наводнения, земетресения, разрушителни бури, които имат необратими последици за нас. Ще ни остави без домове, както ние оставяме нейните „деца“ - животните бездомни, изсичайки горите, в които те са си изградили хралупи, защитни бърлози и подслон. Ще ни остави и без храна, също както ние оставяме гладни животните, унищожавайки горски и полски терени, като ги опожаряваме или отравяме например. Те са техният основен източник на храна. Накрая ще ни убие, както ние убиваме животните, за да вземем техните ценни за нас кожи, бивни и други части, само и само да припечелваме пари. Толкова сме заслепени от големите печалби на пари, че дори не забелязваме красивата природа, с която ни е дарила планетата Земя. Ние не я ценим и с безразборното ни изхвърляне на отпадъци ние не се замисляме, че те отново се „връщат“ при нас под някаква форма. Пример за това е замърсяването на водите, което е сериозен екологичен проблем, който ако не се спре незабавно, не след дълго ще се превърне в екологична катастрофа. Състоянието на водата зависи не само от еко системите, които живеят в нея, а и от човешката цивилизация. Всяка година в Световния океан се изхвърлят над 14 милиарда тона отпадъци, които не могат да бъдат поети. Получава се натравяне на флората и фауната не само във водите, а също и на брега, и като цяло на морската ивица.

Един от начините, по които замърсяваме водите е чрез нефта, който може да попадне там по различни начини. Например чрез сблъсък на нефтени носачи, инциденти на извънбреговите нефтени полета и чрез извличане на нефт от морското дъно. По този начин се убива някаква част от рибата, а останалата, която вече е отровена, достига до нашата трапеза. Нефтът стичайки се по морските течения, достига и до плажните ивици, като прави курортните зони негодни за плуване и обитаване. Пластмасовите отпадъци са най-често срещания замърсител на Световния океан. Боклукът се получава от изхвърлените отпадъци на гъсто населените зони по крайбрежията. Често морските животни поглъщат найлони и други малки пластмасови частици, помисляйки ги за храна, което води до смърт на животното. Разнасяни от океанските течения, ветровете и въртенето на Земята, тези пластмасови отпадъци не само, че убиват и без това редките морски видове, но и биват изхвърлени от водата по нашите красиви плажове, на които ние ходим да се любуваме и да плажуваме. Така природата си отмъщава на нас, като разваля местата, на които ходим да си почиваме.

През последните години човечеството предприема все повече мерки за опазване на околната среда. Най-важното обаче е всеки един от нас да даде своя принос за опазването на планетата Земя и нейните „деца“. Важно е да променим нашите ежедневни навици. Аз бих препоръчала на хората от моя роден край да изхвърлят отпадъците си на определеното за тях място. Да не се замърсяват реки, полета, гори и планини, защото бъдещето на човечеството зависи само и единствено от нас хората.

„възпитанието на човек е главната задача на бъдещето на Земята и е по-важна от достигането на материално благополучие“ - Иван Ефремов

III място, Весилена Артинова, 5 клас

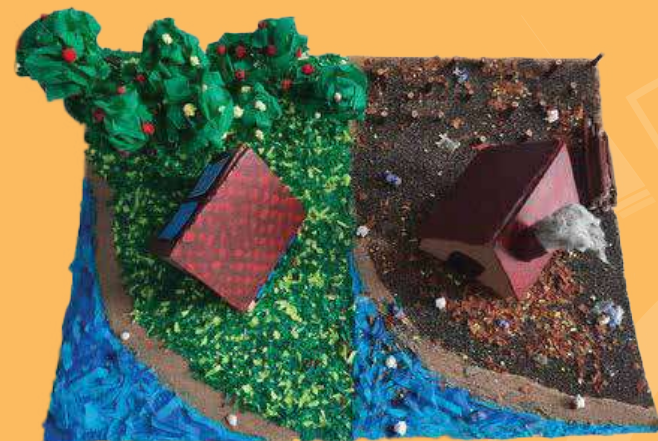
Категория: литературно-художествено произведение

I място, Стоян Генов, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Космосът - новото настояще"

II място, Люси Върбанова, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Новото днес -
движение по въздуха"

I място, Божидара Станкова, 7 клас
Категория: дигитално изображение
"Да живеем на чисто"

III място, Весилена Артинова, 5 клас
Категория: дигитално изображение
"Бъдещето на човечеството"

Поощрителни награди
Категория: дигитално изображение

Сяна Гърменлиева, 7 клас
"COVID-19 - Преди и след"

Недко Иванов, 6 клас
"Среща с миналото в бъдещето"

Бъдещето на човечеството

Бъдещето е нещо, за което всеки мисли. То е това, което ще ни се случи. В главата на всеки човек се появяват много изумителни картини, събития, изображения и други. Както казах, всеки човек има различни идеали и различни представи за това какво е било, какво е сега и какво ще бъде. В бъдеще много неща могат да се случат, но може и да не се случат. Всичко е прекалено относително, за да мислим. Но защо да мислим, след като може да си го представим.

В бъдеще човекът може да изобрети летяща кола. Може би Земята ще стане една държава, говореща един език и всички хора да имат едни и същи права и няма да има бедни и богати. Тогава ще има мир и ще е много спокойно. Хората ще се променят, както са се променили от двеста хиляди години, когато сме били маймуни и сме живеели по дърветата. А, може би ще можем и да летим. Науките ще продължават да се развиват. Благодарение на техниката някой ден може да достигнем до далечни места, до които сега не можем и да си помислим.

Един ден може да се срещнем с извънземни. Може да обменяме опит и знания, а може да се разменим те да дойдат да живеят на Земята, а ние на някоя друга планета. Може би в бъдещето човек няма да боледува и няма да имаме нужда от лекари.

Бъдещето на човечеството ще бъде един лабиринт от реалности, който се произвежда от някакви машини. Или от хора, които работят като машини или от хора които не знаят, че са машини.

I място, Мария Мрънкова, 6 клас

Категория: литературно-художествено произведение

От нас зависи бъдещето ни

Всяко действие има своето следствие, така можем да обясним фразата „От нас зависи бъдещето ни“. Най-общо трябва да се замислим върху това как се влияе на обграждащия ни свят нашето съществуване, какви са моралните ни задължения към бъдещето, какво сме длъжни да направим за нашите наследници? Човекът в своето развитие е допринесъл много за покачването на стандарта на живот, открил е кожата за облекло, топлата вода, електричеството, построил е мегаполиси, постигнал е напредък в медицината, а и въобще е открил медицината, но има едно голямо, но и то се състои в това, че човекът е измислил и войната, а с войната е открил оръжия, които нанасят неопишуема вреда на обграждащия го свят. За съществуването ни в настоящето са необходими ресурси, т.е. ние постепенно изчерпваме природните ни ресурси, за да оцеляваме, но дали ги използваме правилно и дали ги използваме, за да оцеляваме наистина. Днес автомобилостроенето е един от ключовите фактори за удобството на човешкия живот. Чрез автомобилите ние се придвижваме на неопределени разстояния за по-кратко време и те ни осигуряват удобно пътуване. Да, наистина удобно, но за всички автомобили, които се движат в момента е нужен ресурс, а този ресурс е бензин, нафта и газ. За добива на бензин,

нафта и газ са необходими човешка ръка, въглища, други ресурси и машини, вредата, която оказва само добивът на бензин, нафта и газ върху природата, е огромен, а изгарянето им в автомобилите нанася тройно по голяма вреда.

Да видим как работи земята. Всяка пролет тя се раззеленява т.е земята може да поеме повече въглероден диоксид, а всяка зима дърветата пускат своите листа. На следващата година има повече автомобили и по-малко зелени площи, защото човечеството е изсякло големи площи гори за строителство и на пролетта земята вдишва и изпуска по-малко, т.е. получаваме формула за глобално замърсяване. Глобалното замърсяване влияе върху топлиите и студените въздушни течения, от които се влияе климатът на земята, от който зависи стандартът на човешкия живот. Това е точният пример за това какво прави човекът за своето бъдеще.

II място, Кристина Трендафилова, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

Бъдещето на човечеството

Физици от Мюнхен са създали модел на въпросни „големи взривове“. Те смятат, че светът може да свърши постепенно от загуба на енергия и забавяне на микрочастиците. Човечеството също има вина, защото то използва твърде много енергия, трябва да намалим това, което изразходваме ежедневно. Замърсяването също е голям фактор. Замърсяването на въздуха не винаги е проблем, но довежда до болести като например сърдечно-съдови заболявания, рак на белите дробове, астма, заболявания, свързани с нервната система и др. Източниците, които са огромен фактор за замърсяването на въздуха, тук в България, са отопление на твърди горива (въглища и дърва, а и транспортът), промишлеността. Освен замърсяване на въздуха, то води и до непоправими щети върху околната среда. Масовото изхвърляне на боклуци при всички случаи води до замърсяване на води и унищожаване на плодородни земи, води до проблеми с човешкото здраве и промени в климата. Централите за въглища за производство на енергия са източник на една трета от въглеродния диоксид, а това е резултат от човешката дейност в света. Докато въглищната индустрия не поема щетите, които нанася, планетата и хората ще продължават да плащат огромна цена. Има начин да намалим вредите. Ако хората намалят употребата на пластмасови изделия, вместо всеки път да взимаме найлонови торбички и после да ги хвърляме, може да ползваме направени от хартия или от плат за многократна употреба. Бъдещето на човечеството ще бъде по-добро, ако започнем да изхвърляме разделно и ограничим използването на електроенергия. Нека бъдем разумни хора и намалим използването на неща, замърсяващи въздуха и природата.

III място, Мария Гармидолова, 7 клас

Категория: литературно-художествено произведение

I място, Дамла Сали, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Макет на Бъдещето"

I място, Полина Тороманова, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Бъдещето на човечеството"

II място, Нели Орашъкова, 6 клас
Категория: дигитално изображение
"Бъдещето на човечеството"

I място, Анастасия Иванова, 11 клас
Категория: дигитално изображение
Видео проект -
Светът се променя от нашия пример,
а не от нашето мнение!

Поощрителни награди

Радка Боева, 10 клас

Категория: литературно-художествено произведение
ЕСЕ - Ще се справят ли хората въпреки климатичните промени, пандемииите и конфликтите?

Милка Ватахова, 5 клас

Категория: дигитално изображение

Нашето бъдеще -
пречиствателна станция

Красимира Цветкова, 5 клас

Категория: дигитално изображение

Нашето бъдеще -
пречиствателна станция

2021

30 GEOTECHMIN
ГЕОТЕХМИН

Гелаците маг АД
ЧАСТ ОТ ГРУПА ГЕОТЕХМИН

ГЕОСТРОЙ АД
ЧАСТ ОТ ГРУПА ГЕОТЕХМИН

ГЕОТРЕЙДИНГ
ЧАСТ ОТ ГРУПА ГЕОТЕХМИН

www.geotechmin.com